

N-2

N E C A T İ G U M A L I

N A L I N L A R

(fars 2 perde , <sup>4</sup>/<sub>5</sub> tablo )

ISTANBUL

1960

## K i ŝ i l e r

(Sahneye giriş sırasıyla)

Sahne koyucu

I.Makinist

II.Makinist

----

Osman YAVAŞ..... Genç, Şehrin Asığı

Muhtar ..... Köyün Muhtarı

Dudu KARAKUŞ ..... Dul, şehrin komşusu

Ömer AKKUZULU .....Genç, Şehrin Ağbisi

Esmâ AKKUZULU .....Şehrin Annesi

Seher AKKUZULU.....Genç kız, 18 yaşında,Osmanın  
sevgilisi

Ali KINALI .....Genç. Osmanın arkadaşı

Olay günümüzde, Batı Anadolu  
köylerinden birinde geçer

# B İ R İ N C İ P E R D E

## I. T A B L O

perde açıldığı zaman sahne boştur.  
Sahne koyucusu ile ardından I. , II. makinist girerler.

Sahne Koyucu : ( Seyircilere doğru ilerler )

Eefndim , önce hoş geldiniz ! Hepinize hayırlı akşamlar iyi eğlenceler ! Sonra sahneyi böyle boş görünce sakın canınız sıkılmasın ! Oyunumuz bir iki dakikaya kadar başlayacak ! Her şey, oyunumuzla ilgili bütün hazırlıklar gözünüzün önünde olup bitecek ..

( Makinistlere )

Seherin evini getirin !

( Makinistler çıkarlar. Sahne koyucu sözlerine devam ederken, makinistler Seherin evini getirir yerleştirirler. Ev orta oyunundaki yeni dünyalara benzer uç kanatlı bir paravanadır. )

(Seyircilere )

Bu akşamki oyunumuzun konusu çok basit ! Hemen hemen hepimizin başından sırasında buna benzer bir şeyler geçmiştir Bir genç kız , on yedisine, on sekizine gelince elbetteki etrafında dönüp dolaşanlardan birini sever ! Ama çevresinde bir kere onun sevdiği sevildiği duyulmasın ! Artık hısım akraba, konu komşu, dost düşman, tanıdık tanımadık , kısaca yakınında ~~herkesi~~ duyan kim varsa bu işe karışmakta kendinde bir hak görür ! ; sonra da iki gönül arasında kalması gereken bu güzel işi hak gördüğü gibi kendine doğru çeker ; çok defa bozmayı , karıştırmayı kalkar !

Ama kim ne yaparsa yapsın , gençler bir defa kavuşup birleşmeyi akıllarına koymasın ! Analar babalar , eş dost ne kadar karsı koyarsa koysun . bu iş gene olacağına varır Biribirini gerçekten sevenlerin bir araya gelmelerini önleyemezler.

( "akinistler bu sırada ortaya muhtarın evini yerleştirirler )

Bu hoş bir oyundur ! Böylece sürer gider. gençler yaşlanır gençliklerinde kendi başlarına geleni unutar , yeni yetişenlere güçlük çıkarmaya kalkarlar. Her neyse ...

Bu gördüğünüz yer küçük bir köy meydanıdır  
( Sahneyi gösterir )

Bu solunda gördüğünüz evde Seher Akkuzulunun evi !  
Seher Akkuzulu bizim oyunumuzdaki genç kızın adı ! Seher  
bu evde ağbisi annesi ile birlikte oturur.

Bu ortada gördüğünüz evde Muhtarın evi !  
(Makinistlere)

Şöyle yan kenatlarını kapatın biraz daha ! ..

(Seyirciye)

Sağ tarafta da Dudu Karakuş'un evi vardır.

(Makinistlere)

Dudunun evini de getirin !

(Makinistler çalışmalarına devam eder)

(Seyirciye)

Dudu Karakuş ta koyun dudu ! Bu Muhtarın evinin sağında  
solunda kalan aralıklar da sokaklar..

(Makinistlere)

Ağaçla çeşmeyi de getirin ! Şöyle ortaya koyun ! Güzel,  
orası iyi işte !..

(Seyirciye)

Müsaadenizle biz şimdi çekilelim ! Akalım oyun ne gös-  
terecek !

(Makinistlere)

Hadi ! çıkıyoruz !

(Yıklarlar)

( I.Sahne )

( Osman yavaş , seyirciye göre sol taraftaki  
sokaktan girer. Etrafını kollıyarak çeşmenin  
başına doğru ilerler. Cebinden aynasını çı-  
karır; önce kışına gözüne acele bir bakış  
atar. Sonra Seherin avlusundaki ağaca  
ayna tutmaya başlar. Işık bir zaman ~~agaxax~~  
ağacın yapraklarında dolaşır.

Muhtar bu sırada bahçe duvarının üstün-  
den başını uzatmış Osman Yavaşın hareket-  
lerini gözlemlemektedir.

Bir ayak sesi duyulur. Osman geldiği  
sokaktan acele uzaklaşır.

( II. Sahne )

Dudu Karakuş - Muhtar

Muhtar : Dudu sağdaki sokaktan girer. Meydanı geçerek  
kendi kapısına doğru ilerler.

(Acele evinin kapısından fırlar )

Dudu : Dudu bacı ! Dudu bacı !

( Duraklar. geriye döner )

Muhtar : Buyur, Muhtar efendi..!

Nasılsın iyi misin ? ( Ne diyeceğini bilemiyerek )

- Dudu : ( Suvaratlı ) Ben iyiyim ! seni sormalı !  
 Muhtar : ( Az çok toparlanır ) Ben de iyiyim çok şükür !  
 Dudu : ( Ayrılmak niyetiyle ) Allah daha ~~et~~ iyi etsin !  
 Muhtar : Amin ! ( Dudunun önüne geçer )  
~~XXXXXXXX~~  
 Dudu : Hayrola ?  
 Muhtar : Kusura bakma seni yolundan çevârdim !  
 Dudu : ( Mütecessis ) Arar yok Muhtar Efendi ! ne vardı ?  
 Muhtar : Kaç gündür seni göreyim de söyleyeyim diyordum !  
 Dudu : De bakalım ! Hayırdır İnşallah ! Ne vardı ?  
 Muhtar : Şunun şurasında , şu meydanın etrafında Akkuzulular , sen, ben  
 bunca yıldır üç komşuyuz ! ~~XXXXXXXXXX~~ bunca yıllık hukuku-  
 muz var !  
 Dudu : Elbette ! De sen diyeceğini, sıkılma ! ne vardı ?  
 Muhtar : Dur hele , hepsini diyeceğim ya sırasıyla.. Zihnimi karıştırma..  
 Dudu : Sırasıyla de ..  
 Muhtar : Biliyorsun Akkuzulu öldü , o gün bu gün karısını yetimlerini  
 bir gün olsun yoklamadan bırakmadım !  
 Dudu : Çok şükür o yönden ben de kendime düşeni yaptım ! Bu güne  
 kadar kendilerini ne kırdım ne de gücendirdim !  
 Muhtar : Kırmak gücendirmek ne kelime ! Akkuzulu öldü öleli , ben ka-  
 rısını kendi karımdan, çocuklarını kendi çocuklarımdan ayırma-  
 dım !  
 Dudu : Ya ben ? Benim oğlum kızım olmadı ! Ömeri de Şeheri de evlât  
 bildim ! İkisini de kucagımda dizlerimde büyüttüm !  
 Muhtar : Hasılı ikimizin de kendilerine çok hakkı geçti ! Ama benden  
 yana helâl olsun !  
 Dudu : ( Daha mübalagalı ) Yerden göğe helâl oldun !  
 Muhtar : Eh şunun şurasında üç komşuyuz ! Ömer de , Şehir de , Anaları da  
 Akkuzuludan sana bana emanet ! Onların herbirinin hukukuna mu-  
 kayyet olmak , kapılarına göz kulak olmak benim benim en  
 vicdani vazifemiz !  
 Dudu : Vazifemiz de söz mü ! ? Onların hesabı dünya ahret bizden  
 sorulur !  
 Muhtar : Bak ne güzel bilдің !  
 Dudu : Bilmem mi ? Şehrin rahmetli babası Koca Akkuzulu bir gün be-  
 ni yoklamasa olamazdı ! Ah ah ! ne adamdı ! Hiç hakkı unu-  
 tular mı ?  
 Muhtar : Nur içinde yatsın ! Unutulmaz elbet ! Bana da bir gün takılma-  
 sa duramazdı ! Şimdi Dudu baci beni iyi dinle !  
 Dudu : Böyle !  
 Muhtar : Şimdi Akkuzulunun yaptıklarını senin de benim de ödemenin  
 zamanı ...  
 Dudu : Ah ben rahmetlinin yaptıklarını dünden ödemeye razıyım  
 söyle !  
 Muhtar : Osman <sup>1</sup>avaşı nasıl tanırırsın ?  
 Dudu : ( Kendine çeki düzen verir )  
 Eh şöyle böyle ..  
 Muhtar : Yani nasıl ?  
 Dudu : Adı gibi /avaşı derler bilmem ki ? ..  
 Muhtar : Sen öyle dediklerine bakma !  
 Dudu : Kendi de öyle görünür !  
 Muhtar : Sen onun öyle göründüğüne bakma !  
~~XXXXX~~

- Dudu : Bu güne kadar bir kötülüğünü duymadık ! Kimseye bir zararı dokunduğunu işitmedik ! ..
- Muhtar : Sen onun iç yüzünü benden sor ! Ne hin oğlu hindir o !
- Dudu : Sen de ~~Muhtar~~ Muhtar işin yok ta âlemin her dediğine mi inanıyor-sun ?
- Muhtar : Onun adı Yavaş amma kendi hiç te yavaş değil !.
- Dudu : Bunu da nerden çıkardın ?
- Muhtar : Onu az önce buralarda dolaşırken gördün mü görmedin mi ?
- Dudu : ( Merakla )  
ne zaman ?
- Muhtar : Az önce ! sen gelmeden ! Buralardan uzaklaşan bir ayak sesi duymadın mı ?
- Dudu : ( Kendi kendine )  
Pak sen ! Zavallı oğlan ! Buralarda dolandı dolandı beni göremeyince gitti demek !  
( Muhtara )
- Yooo !
- Muhtar : Peki ~~muhtar~~ bu sabah, dün, evvelki gün, hiç Osman Yavaş buralarda dolaşırken görmedin , yakalamadın mı ?
- Dudu : Gördüm elbet, görmem mi ? Dün, evvelsi gün , hep gördüm !
- Muhtar : Gördün mü bak ! Sözüme geldiğin mi ?
- Dudu : Aman Muhtar sen de âlemin dedikodusuna mı kandın ? Osman Yavaş daha ne ki ? Daha benim oğlum sayılır !
- Muhtar : Onun adı Yavaş amma kendi hızlı mı hızlı !
- Dudu : Sen âlemin dedikodusuna inanma Muhtar hiç inanma !
- Muhtar : âlemin dedikodusu değil ! Ben onun ne mal olduğunu kendi gözümle gördüm !
- Dudu : ( kendi kendine )  
Ne yaptı acaba ?  
( Muhtara )  
Neyini gördün ?
- Muhtar : Az önce sen gelmeden buralarda dolandı dolandı ...
- Dudu : ( Mırıldanarak )  
Vah garip vah ! Allah verede bir açık vermese !
- Muhtar : ( Öfkeli )  
Çeşmenin başında durdu ! Seherin avlusundaki duta ayna tuttu !  
( Osmanı taklit eder )  
Senin geldiğini duyunca tabanları kaldırıp kaçtı !
- Dudu : ( Bozularak )
- Muhtar : Seherin avlusundaki duta ayna mı tuttu dedin ?
- Dudu : Seherin avlusundaki duta ayna tuttu dedim ! ..  
aniş germiyesin ! ?  
( Muhtarı kolundan tutar , çeşmenin başına çeker )
- Muhtar : Bu çeşmenin başında mı durdu ?  
( Duduyu kolundan aynı hareketle çeker )
- Dudu : Bu çeşmenin başında durdu !  
( Muhtarın elinden kurtulur. Muhtarı kolundan tutar Seherin evine döndürür )
- Yüzü bu tarafa mı dönüktü ?  
( Kendi evine döndürür )
- Muhtar : Yoksa bu tarafa mı ?  
( Duduyu seherin evine döndürür )
- Dudu : Bu tarafa !  
Bak Utanmaza ! sen nerden gördün ?  
( Muhtarı sarsaklar )

- Muhtar : ( Duduya hareketini iade eder . Gelecek konuşmalarda bu türlü el hareketleri devam eder )  
Bizim avu duvarından gözetledim gördüm !
- Dudu : Pak rezile ? Şehir ne yaptı ?
- Muhtar : Şeherden yana hiç ses seda çıkmadı !
- Dudu : Gidi hayırsız gidi lânet !
- Muhtar : Kim ?
- Dudu : Sen niye çıkıp kulağını çekmedin ? Koskoca muhtar, sana seyir-  
çi kalmak yakışır mı ?
- Muhtar : Kimin ?
- Dudu : İnsan çıkar iki tokat atar ! Bağırır çağırır ! koşturur  
Senin Akkuzulunun çocukları sana bana emanet dediğin bu mu?  
Onların kapısına göz kulak olmak en vicdani vazifemiz de-  
diğin bu mu ?
- Muhtar : Kime ?
- Dudu : Kime ~~olur~~ olur ? O Osman yavaş olacak rezile !
- Muhtar : Ha yaşa ! Ben senin böyle davranacağını zaten bilip durur-  
dum !
- Dudu : Bir daha buralarda dolaşsın da görürsün gününü o !
- Muhtar : Ne haddine !
- Dudu : Alimallah onu buralardan taşla tekmeyle kovalarım !
- Muhtar : vaziyetten bir kere senin haberin oldu ya benim içim rahat  
o buralara sokulamaz artık !
- Dudu : Utanmazın niyetine bak !. Bir de sağda solda benim peşimde  
dolanıyor diye laf çıkarmışlar !
- Muhtar : Senin peşimde dolanıyor diye mi ?
- Dudu : Benim peşimde ya ! Duymadın mı ?
- Muhtar : Duymadım !
- Dudu : Hiç kulağına çalınmadı mı ?
- Muhtar : Çalınmadı !
- Dudu : Bir de Muhtar olacaksın ? İnsan koca köyün içinde olan biten-  
den haberi olmaz mı ? Peki Osmanı buralarda dolaşır görünce  
hiç içine şüphe de mi düşmedi ?
- Muhtar : ~~Şüphesiz~~ Doğrusu ya... pek düşmedi..
- Dudu : Bir de bu kadar senelik komşum olacaksın ? ~~Yazık sana~~  
Yazık sana ! Sen hiç Şeherin kapıdan dışarı çıktığını,  
pencereden dışarı baktığını gördün mü ? Osman yavaş buralar-  
da Şehir için dolansa elbetteki bir umidi olur !.
- Muhtar : Benim kulağıma gelen...
- Dudu : ( Muhtarın sözünü keşer )  
Senin kulağına gelen laftır ! Ben Osman yavaş bu güne ka-  
dar çocuk yerine koydum da kapının önünde dolarmasına ses  
çıkarmadım ! Ama bundan sonra görür o !
- Muhtar : Onun neresi çocuk bacım ? Önümüzdeki kışa varmaz asker !  
Koskoca kazık kadar herif !
- Dudu : Çocuk ya ! Daha çocuk ! daha toy ! Daha onun kadından kızdan  
ne haberi var ? Daha ikisinin arasındaki farkı ne bilir ?
- Muhtar : ~~Kışa~~ Yaz çıksın ben onu bir gün köyde tutmam ! Doğ-  
ru askere..
- Dudu : Gönder ! Edebilse hemen gönder ! Bir gün gecikme !
- Muhtar : Ben onun niyetini bilmez miyim ? Onun buralarda dolanması  
babasının hayrına mı ?
- Dudu : E bileyim ! benim yüreğim temiz de aklıma hiç bir kötülük  
getirmedim !
- Muhtar : Onun gözü Şehrin malında ! ~~Onun~~ niyeti şehri kaçırmak  
malına mülküne konmak !

- Dudu : Vay rezil vay ! Madem seherin malında gözü var , at hırsızı gibi, kızın başını boş görünce alıp ta kaçırmayı düşünceğine, anasından ağbisinden yoluyla doğru dürüst istetse ye !
- Muhtar : O ne at hırsızı o ! O ne cambaz o ! İstetecek olsa , Akkuzulların kendisine kız vermicekelerini , kapıyı yüzüne çarpacaklarını bilmez mi ?
- Dudu : Bu dünyada kör mü şaşkın mı yok ! Bir de bakarsın vermiye kal-karlar da kızın başını yakarlar Alimallah !
- Muhtar : Körlüğün salaklığında bir hududu var ! O kopuğu nesine kız versinler ! Sen Yavaşları bilmez misin ?
- Dudu : Başını yakarlar Alimallah ! Vallaha başını yakarlar !  
( Yarı öfkeli söylenmektedir )
- Muhtar : Yavaşların hepsi çıplak hepsi aç ! Bilmez misin ?
- Dudu : Hiç bilmem mi ! hiç bilmem mi ! ?
- Muhtar : ~~Ne~~ Onların kendilerine bir lokma ekmekleri yok ! Gelin Alıp ta neyle besliyecekler ? Neyle düğün yapacaklar ? Ben on beş yıldır Yavaşlardan hiçbirine selâm bile vermem !
- Dudu : Çok iyi yaparsın Vallahi ! Çok iyi yaparsın !
- Muhtar : Sen hiç Yavaşlardan adama benzer adam çıktığını gördün mü ? Nerde içlerinden birini görsem yolumu değiştiririm !
- Dudu : Bundan sonra ben de değiştiririm öyleyse !
- Muhtar : O Osmanın babası olacak herif On beş yıl önce benim mahkememde bile bile yalanı şahitlik etti ! O gün bu gün ben onun kötülüğünü unutmam ! Sen onun o vakit bana ettiğini duymadın mı bacım ? İşitmedin mi ? Ben onun bana ettiğini sağ oldukça yanında bırakır mıyım ?
- Dudu : Haklısın Muhtar ! Öylesine ne yapsan haklısın !
- Muhtar : Duydum ki Şehir bir acemilik etmiş , Osmanın o veresiye aldığı çizmelerine , çalmasına karılmış ! Osmanla mektuplaşmış ! ~~Ben~~ Üstüne düşen komşuluk vazifesini yerine getirdim ! Şehrin Anasına gereken haberi gönderdim !
- Dudu : İyi etmişsin ! Ağzın dilin var olsun !
- Muhtar : Anası tedbir almış, ~~şahitlik~~ Şehrin mektuplarını yakalamış !
- Dudu : Ağbisine de gösterseydi bari..
- Muhtar : Göstermiş anlaşılır ..
- Dudu : Ağbisi de seheri bir temiz dövseydi..
- Muhtar : Artık dövmüş mü sövmüş mü orası meçhul ! Ama kulağıma gelen şu ki, anası ile ağbisi bir olup Şehrin gözünü açmışlar ! Şehir de Osman Yavaştan söğümü yüz vermez olmuş !
- Dudu : ne zaman olmuş bu iş ?
- Muhtar : Öyle bir aydan fazla, kırk gün var !
- Dudu : Şehir bir aydır kapıda pencerede ondan görünmüyor desene..
- Muhtar : Görünmüyor ama, oğlan baralarda genç sütlü duruyor ! Onun için benim yüreğim gene rahat değil ! Maksadım şu ki sen de anasını ağbisini bir görüp söyleşen ! Ne olur ne olmaz, boş bulunup kızı ~~şahitlik~~ yalnız bırakmasalar ..
- Dudu : Bunu sen söyleşen daha doğru olmaz mı ?
- Muhtar : Ben kalkıp söylesem bakarsın akillarına bir şey gelir ! Yavaşlarla aram açık , o yüzden Şeheri oğullarına vermemelerini istemiyorum sanırlar ! Samimiyetime inanmazlar !
- Dudu : Ben de ~~şahitlik~~ kalkıp söyleyecek olsam bilmem ki.
- Muhtar : ( kendisine çekti düzen verir )
- Muhtar : Sen o cihetten hiç meraklanma !
- Dudu : Sonra Şeheri çekemedi , kıskandı demesinler de..



Muhtar : Sen o cihetten ~~kim~~ müsterih ol! kimse bir şey demez !

Dudu : Eh peki öyleyse ne diyeyim ?

Muhtar : Anasını yahut ağbisini gör, de ki, Osman Yavaş, kızlarına şahiden tutkum, şahiden yâr olur sanmasınlar !

Dudu : Onu demesine derim , başkâ ?

Muhtar : Osman Yavaşın gözü Seherden çok Seherin malında ! Eşin bu

~~Benxxxxx~~ cihetini iyice anlat !

Dudu : ( Gömleğini, şalvarını düzeltir, Bu hareketiyle göğüslerini kalçalarını işaretemiş gibi olur )

Ben işin o cihetini bana bırak, ben ne diyeceğimi iyice bilirim !

Muhtar : Rahmetli Akkuzulunun dişiyle tırnağıyla edindiği üç beş parça malını, sen de ben de, Yavaşlara yedirirsek yazıklar olsun bize !

Dudu : Evelallah sen hiç merak etme ! Ah ha, Ağbisi de göründü sen çekil hadi ! Ben hemen onun kalına gerekeni koyarım !  
( Muhtar çıkar )

( III.Sahne )

Dudu Aarakuş - Ömer Akkuzulu

( Ömer Akkuzulu ön taraftan girer. Evlerinin kapısına doğru ilerler )

Dudu : ( "elaşlı" )

Ömer : Ömer ! Ömer huu !

Ömer : ( Duraklıyarak )

Sen misin Dudu Bacı ?

Dudu : -(Baş örtüsünü düzeltip bağliyerek Ömere yaklaşıp. İkisi arasındaki bundan sonraki konuşmalar daha önceki sahnede Muhtarla Dudunun karşılaştığı tempo içinde geçer. Şimdi Muhtarın yerini Dudu almıştır )

Benim ya başka kim olur ?

Ömer : Nasılsın ? İyi misin ?

Dudu : Eksik olma, seni sormalı ..

Ömer : Bende iyiyim çok şükür ..

( Eve girecek olur )

Dudu : Ömerim Aslanım iyi ki seni gördüm ...

Ömer : Hayrola ?

Dudu : Tam sırasında geldin ? Şimdi Muhtara seni ~~sort~~yordum !

Ömer : Ne diye ?

Dudu : Hiç sorma ! Ah sorma ! Duydum da yüreğim ağzıma geldi ! Allah sana ömürler versin aslanım ! Allah seni ananın kardeşinin başından ayırmamasın ! Ah nasıl korktuğumu bir bilsen !

Ömer : Ne oldu ki ! ?

Dudu : Dur azıcık !

( "Armağının ucunu tükürükler, Ömerin anına bastırır. Nazar çatlatır )

Tu tu tu tu ! Ah, şimdi oldu ! Duymadın mı a ~~aslanım~~ aslanım, o Osman Yavaş olacak rezil gene buralarda dolanıp duruyor !

Ömer : ( Bilmezlikten gelir ) "e diye ?

- Dudu : O utanmazın niyeti neymiş hiç haberin yok mu ?  
 Ömer : neymiş ?  
 Dudu : O size ne tuzaklar hazırlamış hiç kulağına gelmedi mi ?  
 Ömer : Yoo !  
 Dudu : Tüh tüh tüh ! Vah vah vah ! Ben seni görmeseydim iyice yandınızdı desene ! Olanlar olduysa desene ! ( değişik tonla ) Olandan bitenden hiç haberin yok demek ! Eh, artık olsun öyleyse ! Osmanın niyeti fena !  
 Ömer : ne gibi ?  
 Dudu : ne gibi olacak ! oğlanın gözü Şeherin malında !  
 Ömer : Nasıl ?  
 Dudu : Nasıl olacak ! Pasbayağı malında işte ! ( Kalçalarını göğüslerini toparlar ) Oğlan şehrin nesi var nesi yok hepsine göz dikmiş Şeheri alıp kaçıracak , malına mülküne konacak ! Bunu duymayan bilmiyen yok ! Özünü aç , ona göre davran !  
 Ömer : ( Öfkeli , endişeli ) Ne zaman , kimden duydun bunu ?  
 Dudu : O hooo ! Hani ya ben duyalı !  
 Ömer : Yeni değil demek ! ( Eve girmek , ayrılmak ister ) Senin duyduğun o laflar geçti ! Kapandı artık o mesele !  
 Dudu : Nasıl kapanır a aslanım ? Osman yavaş az önce gene burada bu çarşının başındaydı !  
 Ömer : Ona Şeherden hayır olmadığını o çoktan anladı ! Buralarda dolanıyorsa başka bir ümidi vardır ! Sen Şeherden yana hiç meraklanma ! Hadi Dudu baci , hoşça kal !  
 Dudu : ( Düşünceli ) Sen bilirsin benden söylemesi ..  
 ( kendi kendine ) Ülen Muhtar sakın bana bir oyun edeyim demeyesin !

( IV.Sahne )

( Esma Akkuzulu - Ömer Akkuzulu )

Şehrin evinin orta kanadından açılan kapıdan Ömer eve girer.

Ömer eve girince, yeni dünyanın sahnenin önüne düşen kanadı, sahnenin içine doğru döner. Bu surette seyirciye doğru açılan kanadın arka cephesi evin iç dekoru yerini tutar.

Kanadın bu tarafında bir ot minder vardır. Esma Akkuzulu minderde oturur. Ömer girer.

- Ömer - Ana , ne haber ?  
 Esma - Hiç ! ne olsun ?  
 Ömer - Şehir nerde ?  
 Esma - Mutfakta ! ( Şeheri aranır )  
 Ömer - ( Kuşkulu , ne diyeceğini kararlaştıramıyarak ) Mutfakta mı ?  
 Esma - Mutfakta ya .. Mutfakta bıraktım geldim..  
 Ömer - Halâ mutfakta olduğu nereden belli ?

Esma : Ayran dövüyor duymuyor musun ?  
 ( Ömer dışarıya kulak verir )  
 Esma , yerinden kalkar ~~aklar~~ kulise doğru kulak verir.  
 dibek gürültüsü artar )

Duy bak ! Duydun mu ?

Ömer : Duydum !

Esma : nasıl ?

Ömer : Çok iyi !

Esma : İyi ya !

Ömer : Yalnız mı ?

Esma : Yalnız ya ! kiminle olacak !

( yerine döner )

Ömer : Olur da komşularından , akranlarından bir gelen olur ..

Esma : Yalnız ! yapayalnız ! yanında ne akranı var , ne komşusu !

yanında kimse olsa ben onu yalnız bırakmam merak etme !

Ömer : ( dışarıya kulak verdikten sonra )

Ana , sen gene şeheri yalnız bırakmasan , gözünün önünden ayır-  
 masan iyi edersin !

Esma : Hoppala ! Oğlum kız kısmı nasıl idare edilir sen benden  
 iyi mi ~~bilir~~ bileceksin !

Ömer : Ne olur ne olmaz ..

Esma : Böylesi onun başına dikilip durmaktan iyidir.. Yayığın sapını  
 bak nasıl gümbür gümbür indiriyor duyuyor musun ! ?

Ömer : Duyuyorum ya..

Esma : Şimdi o da böyle kendini başıboş bırakıyorum , kollamıyorum  
 sanır ! başına dikilecek olsam, kız kısmı bu , aklına gelmiyen  
 bir şey varsa geleceği tutar ! Aksilik olsun diye yapmıyaca-  
 ğını yapmaya kalkar ! İyisi mi tutuştururam eline, ya yayığın  
 sapını, ya dibegin tokmağını, ya süpürgeyi , sonra evin hangi  
 köşesinde olursam olayım , o bıraktığı yerde duruyor mu durmu-  
 yor mu bilirim ! Avluda süprgemi süpürüyor, süpürgeyin hisırtı-  
 sı kesildi mi avluya çıkar yoklarım ! Bizim evde sessiz  
 sedasız görülecek iş mi var ? O da kendini sözüm ona serbe st  
 sanır, fena mı ? Senin aklın ermez, benim bunca yıllık tecrübem  
 var, sen benim işime karışma !

Ömer : Ne bileyim ortda gene o eski sözler dönüp duruyor da ..

Esma : Dönüp dursun sen aldırma ..

Ömer : O Osman olacak züğürt oğlu züğürt, gene bizim kapının önünde  
 dolanıp duruyormuş..

Esma : İsteddiği kadar dolandın o şeherden yüz bulamaz artık !

Ömer : Şeherin ondan soguduguna iyice emin misin ?

Esma : O cihatten hiç şüphelen olmasın ..

Ömer : Artık mektuplaşıp haberleşmiyorlar ya..

Esma : Ne mektup , ne haber , Şehrin ~~Osman~~ Osmanı aklına getirdiği  
 yok !

Ömer : Bundan iyice eminsin öyle mi ?

Esma : Öyle !

Ömer : Peki ne sebeple eminsin ?

Esma : A evladım onu ben doğurdum, bu yaşa kadar da ben büyüttüm,  
 ne duyar, ne düşünür bilmez miyim ?

Ömer : Nereden ~~bilir~~ bilirsin ?

Esma : Ortada bu kadar delil, bu kadar emare ver ! Kör müydüm ? O  
 Osmanı aklından iyice sildi çıkardı dedim, bilki sildi çı-  
 kardı ! Bunun ştesi yok ! Sen beni dinle !

Ömer : Ne delil, ne ~~emare~~ emare gibi emare varmış ortada ?

- Esma : Çoook ! yığınla!
- Ömer : Çoksa söyle hadi ! delillerin ne ?
- Esma : Meselâ akşam hangi tarafından yatarsa , sabah gene o tarafından kalkıyor ! Eskisi gibi bütün gece bir ~~xxx~~ sağına bir soluna dönüp ~~xxxxxxxx~~ durmuyor !
- Ömer : Başka ?
- Esma : Sabahları kalkınca eskisi gibi, gece şu rüyayı gördüm bu rüyayı gördüm, ne demeye gelir , nasıl çıkar diye, önüm ardım sıra dolanıp anlatmaya kalkmıyor !
- Ömer : delil dediğin bunlar mı ?
- Esma : Daha çok ! Gidip kapı karşı çeşme en doldursün diye ikide birde testideki küpteki suyu bitti mi bitmedi mi diye yoklamıyor ! A ağlum o bundan iki ay önce testiye bile bile devirir de, suyunu kazaymış gibi dökerdi !
- Ömer : Bu dediklerine bir depeceye kadar aklım eriyor amma..
- Esma : Eskiden muhtarın kızından şunu alacağım bunu alacağım diye fırt fırt kapıdan fırlardı ! Şimdi canının şurdan şuraya adım atmak istediği yok ! Eskisi gibi göğüs geçirmiyor, dalıp gitmiyor, ~~xxxxxxxx~~ iştahı düzeldi , senden benden önce acı- kıyor, daha bunun gibi neler .. Bunların hepsi boşuna mı ? Daha ne biliyorsam hepsini sayayım mı ?
- Ömer : Anacığım bunların hepsi iyi, hepsi hoş ~~xxxxx~~ ya, sen gene beni dinle, tedbiri elden bırakma ! Sen arada bir onu sıkıştır ağzını ara ! Gizli bir niyeti olmadığı ne belli ? Pakarsın seni beni uyutmak için böyle davranıyordur ! Biliyorsun bizim henüz düğün yapacak, çeyiz düzecek zamanımız değil ! Bunu onun aklına iyice yerleştir ! ~~Bu~~ Bu hakikati iyice ~~xxxxxxxx~~ bellesin!
- Esma : Eh , aldım karşıma, bu güne kadar ne biliyorsam, sen ne dedinse hepsini dilimin döndüğü kadar anlattım ! Gayri gerisini kendi bilir !
- Ömer : Daha babam öleli bunun burasında ne oldu ? iki üç yıl bir şey..
- Esma : Bu ocakta altı yıl doldu yediye girdi..
- Ömer : dediğin gibi olsun ! gene de iki üç yıl bir şey sayılır..
- Esma : ( İç çeker ) Ah oğlum ah ! sana öyle gelir bana öyle mi?
- Ömer : Babam öldü öeli ancak kendimizi derleip toparlıyabildik ! Şimdi düğün yapıp eskisi gibi açılmanın sırası değil !
- Esma : "amdolsun oğlum neyiz eksik ? baban rahmetli çok şükür ar- dında hepimizin geçimine yetecek, her ihtiyacımızı karşılaya cak kadar mal bıraktı ! Hayırlı bir kısmeti çıkarsa Şeheri de elbet evlendiririz !
- Ömer : Hayır evlendiremeyiz ! henüz sırası değil dedim işte o kadar ! ( Özü değiştirerek ) Hem sen, iki de birde , baban rahmetli ardında hepimizin geçimine yetecek kadar mal bıraktı deyip durmasana ! Bıraktı da ne ~~xxxxxxxx~~ bıraktı ? söyle ne bıraktı?
- Esma : "aha ne bıraksın oğlum ? Ev bıraktı , bağ bıraktı , tarla bırak- tı, değirmen bıraktı ! hepsini bıraktı işte ! Bu kadar mal kaç köyde başka kimde var ?
- Ömer : Hıh ! ev ~~xxxxxxxx~~ bırakmış ! Ev de ne ev ya ! Bu ev de ev mi? Bir ev bıraktı ama ~~xxxxx~~ arkasında bir bölükte mirasçı bır- raktı ?
- Esma : Bir bölük dediğin kim oğlum ? Sen ben bir de kardeşin ! sen buna bir bölük mü diyorsun ?
- Ömer: ~~xxxxx~~ Daha kaç kişi olsun ? Söyle bu ev bölse üç bölünür mü ? Bölünmez ! satsan üç ev eder mi ? Etmez ! söyle önce sana mı, bana mı, yoksa Şehere mi ?

Esma : senin olsun oğlum ! Sen otur ! Senden kardeşinle benim ev istediğimiz mi var ? Sen güle güle otur ! Ben sağ oldukça bir köşesine sığınırım nasıl olsa ! Biz kardeşin de gelin gittiği evde barınır , tasma etme !

Ömer : Barınır mı ? En evden hisse istemem dersin . Şehir de istemem der ama , evlenince iş değişir ! Elin oğlu ister !

Esma : Eh ~~xxxx~~ babandan kalan sana da yeter Şehere de ! Şehir de kardeşin , onun hakkı neyse , ne münasip görürsen , ona da ayırır verirsin elbet . Hakkını yiyecek değilsin ya ?

Ömer : "E" var ki neyi vereyim ? Böyle ikide birde lafı açıldı mı verirsin deyip duruyorsun ! Ortada verilecek gibi hangi mal var babamdan kalan ? Senin de aklın kesti ya bu evin mirasa girmeyeceğine !

Esma : Ona da evden olmazsa bağdan verirsin !

Ömer : Bağdan mı ?

Esma : Bağdan ..

Ömer : On dönümlük bağ önce kime ! ?

Esma : On beş dönüm değil miydi ?

Ömer : Tapıya , vergi dairesine ~~xxx~~ inanırsan on beş ama, doğrusunu gel sen bana sor ! Karşıdan on beş görünür , gir içine , on beş dönüm bağ nerde ?

Esma : Eksik mi çıktı ? Hiç duymadıydım !

Ömer : Eksik ya ! Eksik elbet !

Esma : ( meraklanır ) Nasıl eksik ? baban rahmetli hep on beş dönüm derdi !

Ömer : Ona bakarsan babamın sağlam işi mi var ? Babamın her dediği ~~xxx~~ böyle işte !

Esma : Nasıl eksik ?

Ömer : Meyrek yeri var , ayrıklı yeri var , kanyaşılı yeri var ! yaşlı yeri var , şöyle akılla hesaba vurdun mu , bağ gibi bağ diyeceğin yeri' on dönümü bulmaz !

Esma : ~~xxxxxxx~~ On dönümse on dönüm ! Çok kişide o da yok ya . 'sen de on dönüm bağdan böler kardeşinin payına ne düşerse verirsin ! ben hisse alsam da olur , almasam da !.

Ömer : ( Öfkelenerek ) nasıl ? babamdan kalan bağı böldürecek misin ? ~~xxxxxxx~~ Veremem ! İmkânı yok veremem ! Yazık demedem , günah demeden , babamdan kalan bağı kendi elimle bölemem !

Esma : Bunda günah denecek ne var oğlum ?

Ömer : O bağı babam nasıl severdi bilirsin ! Gününü vaktini o bağı içinde geçirirdi ! babam öldü öleli ben de bütün emeğimi o bağa verdim ! Şimdi kalkıp ben o bağı ikiye , üçe bölüp te babamın kemiklerini mezarında sızlatamam ! Hadi ben kendi payıma düşen yerini , seninkini de , bakar işler kına gibi tutarım gene ! Ama el oğlu tutar mı bakalım ? Söyle , navına düşen parçayı , şehirle varacağı hangi hayırsızsa onun önceden iyi bakıp bakmıyacağını nereden bileyim ? Ha , nereden bileyim ? Olmaz öyle şey ! Ben babamın bağını kendi elimle parçalayıp sonra bir parçasının yüzü gülerken , öbür parçasının yüzünü ağlar göremem !

~~xxxxx~~ Esma : Öyleyse bağ da bütün bütün sana kalsın oğlum ! sen bağı olduğu gibi alır , değirmeni de olduğu gibi Şehere verirsin ! Ödeşirsiniz ! kardeşindir lafından çıkacak , seni kıracak değil ya !

Ömer : Değirmeni mi ? Hangi değirmeni ?

Esma : Kaç değirmenimiz var , bilmiyor musun ? Köy yolundaki değirmeni !

Ömer : İnsaf , Vallahi insaf ! Billehi insaf ! Dünyada günah diye bir

sey var ! Altı yıldır o değirmenin vergilerini veren kim ?  
 Tamirini yaptıran kim ? Seher mi ? Daha geçen yıl da-  
 varı yıkıldı , usta tuttum, kum aldım, kireç aldım, o kadar  
 gündelik ödedim,yaptırdım !

Esma : Topu topu kaç günlük işti o oğlum ? büyütmesene !  
 Ömer : Anlaşıldı ! Anlaşıldı ! Sen de kızından yanasın ! ~~Osman~~  
 Daha evvelsi yıl taşı yénikti,değiştirttim ! Unuttunuz demek  
 hepsini , bütün hizmetlerimi unuttunuz öyle mi ? Eh, bölüşü-  
 lecek olursa hepsinin hesabını çıkarırım ! Hakkımı Osman  
 avaşa yedirecek değilim elbet !

Esma : Dur oğlum, hemen o kadar ileri gitme ! Aramızda oturur anla-  
 şırız elbet !

Ömer : Babamdan kaldı kaldı denilecek ortadam bir Çakaldere'deki  
 on dönümlük tarla var !

Esma : Bir de çayırdaki 20 dönümlük ~~tarla~~ bahçe !

Ömer : ( Artan bir öfkeyle )

çayırdaki bahçenin adını ağzına aldığı bir daha duymıya-  
 yım !. O bahçeye kimseyi sokmam ben ! ( Bağırir ) Kimseyi  
 sokmam ! Kimseyi anladın mı ? O bahçenin hendeklerini açan  
 benim ! Çitlerini çeviren ben ! Setlerini ben ördüm !

Esma : sakın ol oğlum sakın ol !

Ömer : benim o bahçeyi bahçe haline getirinceye kadar avuçlarım  
 nasır bağladı !

Esma : İnkâr eden yok ! telaşlanma !

Ömer : Niye setlerini ördüm ? Niye hendeklerini açtım ? Niye avuç-  
 larım nasır bağladı ? Osman Yavaş gelsin de beğensin, ha-  
 zıra konsun diye mi ? Osman Yavaşın malında gözü kalsın da  
 Şehrin peşinde dolansın diye mi ? yağma yok ! ben enayi  
 değilim !

Esma : Değilsin elbet !

Ömer : Hele sersem,hiç değilim !

Esma : Sersem de değiliz !

Ömer : Osman Yavaşın uşağı hiç değilim ! Osman Yavaş hazır yedirm  
 mem ben !

Esma : Yedirme elbet !. sana yedir diyen mi var ! Bu kadar yıl al-  
 dığının verdiği hesabını nasıl ne kardeşin ne ben sormadıkça  
 gene sormayız senden ! yeter ki bağırip çağırma üzülme !

Ömer : Mal ~~ka~~ diye, mal istiyorsa Çakaldere'deki tarlayı alır  
 otururur ! E Varacağı adam da ! adamsa o tarlayı çakalboğandan  
 ayırıktan kurttarır adam eder , o tarlanın hazineye ipotek  
 borcu var, o borcu da öder, ipotegini kaldırır , tarlaya  
 sahip olur ! O zaman bir şey demem ! Seher ne de olsa karde-  
 şimdir , ben yapacağım ağbigliği,benim rızam, benim gönlüm  
 olmadan o salkla da evlense,gene yaparım ! çakaldere'deki  
 tarladan bir karış hisse istemem !

Esma : merak etme ! o da seni kırmaz !

Ömer : Al onu karşına bir daha konuş !. Öyle görünüşüne aldanma !  
 Dilinin altındaki baklayı çıkarsın ! Kardeş istiyorsa karde-  
 şiyim ! Ölünceye kadar bu ev bu sofraya ona açık ! Ama mal  
 istiyor , koca istiyorsa , işte kapı,çeksın başını gözünün  
 gördüğü yere gitsin ! Ağbım var ,kardeşim var demesin !  
 Kafam kızarsa vallahi Çakaldere'deki tarlayı da vermem ! işte  
 kapı , işte mahkeme ! "arş gelmiye kalkmasın bana ! hadi  
 şimdi , çağır onu, Osman kapının önünde ~~ne~~ demeye dolanıyor-  
 muş , görmüş mü , görmemiş mi sor !

Esma - Dur bakayım , dur ! sus azıcık !

Ömer : ( Telâşlı ) ses yok !  
 Esma : Ayrani döğdü biürdi galiba !  
 Ömer : ( fırlamak ister ) kaçmasın ?  
 Esma : hıhı ! nalinleri ayagında mutfakta dolaniyor ! Dur bakayım  
 gürültü etme ! Bağırıp çağırmandan iyice duyamadım ! Sus !  
 tamam , nalinleri ayagında mutfakta dolaniyor !  
 Ömer : Bak bakalım !  
 Esma : Lüzumu yok ayrani boşaltıyor !  
 Ömer : Yağırsana !  
 Esma : ( Kulise doğru seslenir )

Seher , Seher huuu !

( Dışardan nalin sesleri, kap kacak sesleri, sırıltı )

( Ömere )

Birinci tencereyi doldurdu ikinciye dolduruyor !

( Dışarıya )

Seher ! kız Seher !

Seherin sesi : ( dışardan )

ne var ?

Esma : İşin bittiyse gel azıcık kızım !

Seherin sesi : Ayrani boşaltıyorum !

Esma : İyi . Boşalt ta gel ! ( Ömere , kurmâlanarak ) ~~xxx~~ ?  
 nasıl ? dediğim doğru çıktı mı ? Hadi sen çık bakalım !  
 kahveye mi tarlaya mı nereye gideceksen git !

( dışarıya )

Hadi kızım ! Oyalanma !

Seherin Sesi : geliyorum !

( Ömer çıkar. Esma Mindere uzanır. Seher giber )

( V.Sahne )

( Esma Akkuzulu - Seher Akkuzulu )

Esma : ( İnleyip sızlanır. İhlar ) Gel azıcık kızım !. gel evlâdım !  
 Allah seni yanımdan gözümün önünden bir dakika ayarmasın  
 kızım !

Seher : Ne oldu ? neyin var gene ?

Esma : Ah kızım sorma ! hiç sorma ! Tutar ~~xxxxxx~~ kaldı mı ki ?  
 Kulunçlarım kabardı gene ! Boynum, omuzlarım, kollarım sanki  
 benim değil ! Sanki her biri bir demir çember ! Gel de oğ ,  
 yumuşat azıcık !

Seher : ( Anasının göğüsüne geçer. Omuzlarını kavrar ) Omuzların mı ?

Esma : Omuzlarım , boynum , belim , her tarafım ! Yağmur mu yağacak  
 gene bilmem ki ! Aır , kır kır , korkma ! İyice kır !  
 (seher kulunçlarını kırarken devamla)

Yarabbi ! nasıl da kaskatı olmuşlar gene ! taş kesilmiş sanki  
 her tarafım ! Çivi batırsan haberim olmayacak !. Oh Allah  
 senden razı olsun ! Allah senin yokluğunu, senin hasretini bana  
 göstermesin ! Kopar , kopar , kopar iyice kopar ! Yoğur !  
 hah şöyle ! Yoğur korkma ! ( İnler ) Sen inlediğime bakma  
 benim ! ~~ahhahhahh~~ daha kopar ! Bütün kuvvetinle kopar !



- Hah şöyle ! Ellerin dört görmesin ! Sırtımı da , belimi de !  
 Hah !... Yaşa ! Çok yaşa !.
- Seher : Uzan yüz üstü ! Uzan, kapan mindere iyice !  
 ( Anasının mindere yüzükoyun yatırır . Yerleştirir  
 önce elleriyle anasının belini omuzlarını oğar, sonra  
 kadının sırtına çıkar, aykla ezmiye başlar )
- Esma : ( İnliyerek )  
 Oldu ! oldu , yeter ...
- Seher : Azcık daha !
- Esma : Kâfi ..
- Seher : Baha sırtını oğamadım ! sırtını da ...
- Esma : Yeter yoruldu a artık !
- Seher : Sen beni düşünme ağrıların geçmesine bak !
- Esma : Biraz dinlen de sonra gene oğarsın !
- Seher : Aşlamışken bitireyim , neme lâzım , sonra bana üşendi dersin !
- Esma : Demem ! Hiç bir şey demem ! Ellerin iyi geldi ! Oh hayır göre-  
 sin ! iyilşetim çok şükür a Kâfi...
- Seher : Bir şeyin kalmadı ya ?
- Esma : Kalmadı..
- Seher : ( Anasının sırtından iner )  
 Geçmiş olsun !
- Esma : ( Sırtını tutarak doğrulur )  
 Of ! Ay ! Biraz kendime geldim çok şükür ! Hay Allah senden  
 razı olsun ! Az önce boynumu omuzlarımı elimle yoklasam  
 duymuyordum ! ne olacak bu benim halim ?
- Seher : Üşütmüşündür geçer ..
- Esma : Yalnız üşütmek olsa lâfını etmem a kazım !. Dilim de her  
 zaman paslı ! bak dilime !  
 ( Dilini çıkarır )
- Seher : Akşam çok yemiştin dokunmuştur !
- Esma : Akşam ne yedim a kızım ?
- Seher : Tek başına bir çanak turşuyu boğazından indirdin !
- Esma : Senin bir çanak dediğin iki parça biberle bir salatalık !  
 o kadarlık turşunun da adama zararı mı dokunurmuş ! Ben  
 turşuyu kendimi bildim bileli severim ! Bu güne kadar hiç te  
 bir zararını görmedim ! ( değişik tonla ) Ondan değil o ?
- Seher : ya neden ?
- Esma : İhtiyarlıktan ! Yaşlandım, ecelim yaklaştı da ondan !
- Seher : Lâf ! neren ihtiyarlamış senin ? benden sağlamsın !
- Esma : \$ ( Kendine acındırarak )  
 Bakan karşıdan öyle görür ama, içimi bir ben bilirim ! Benim  
 ecelim yaklaştı artık ! Ah , ah , ah !.
- Seher : Hiç bir şeyin yok ! Abuk sabuk söylenip bütün gün canımı sıkma  
 Allahını seversen !
- Esma : Ben rüyamı gördüm zaten !
- Seher : ne saçma gördün gehe ?
- Esma : rahmetli babanı gördüm !
- Seher : sıftah değil ki her zaman görürsün !. Neyse her ne gördüğün  
 gördünse hayırlı olsun !
- Esma : rahmetli kır bir ata binmiş, yedeğine de yağız bir at almış  
 geldi bizim kapıya üç defa vurdu ! beni çağırdı ! Sizi uyan-  
 dırmamamı söyledi !
- Seher : Gene mi ?
- Esma : Yağız at neye işarettir ben bilmez miyim ? Ecel işte ! Düpedüz  
 ecel ! Rahmetli beni yanına almalıya, ~~gitti~~ sizden ayırmıya geldi



- Seher : Kırk defa dinledim bu rüyayı senden ! tekrarlama artık !  
hem bir daha da rüyanda görürsen babama söyle o kadar acele  
etmesin ! Nasıl olsa o tarafta kavuştuktan sonra mahşere  
kadar bir daha ayrılmak yok artık !
- Esmâ : benim için ne olacak a kızım ! bir gün önce bir gün sonra !  
Bir an önce gideyim de kurtulayım dahı iyi ! benim bu dünyada  
size yük olmaktan başka hayrım ne ? Benim kendim için hiç  
bir şeye aldıracağım yok ! ben tek taşam şâzlersiniz !
- Seher : Bizim de ~~bir~~ tasa edilecek bir tarafımız yok çok şükür !
- Esmâ : Sen gel onu bir de bana sor ! Ana kalbi bu kızım ! Senin  
bildiğine düşündüğüne benzer mi ? Hadi ağbin erkek , nasıl  
olsa olur , ona da aldırmam pek ! Ama seni tasa etmeden  
nasıl dururum bilem ki !
- Seher : Neyim varmış benim tasa edilecek ?
- Esmâ : Dün gece rüyamda seni da nasıl gördüğümü bir bilsen ?
- Seher : Ay sen beni de mi rüyanda gördün ?
- Esmâ : Gördüm ya ! rahmetli baban gitti , uyandım, sonra uyudum  
bu sefer de seni gördüm !
- Seher : Alt tarafı rüya bu ! Sırasında inâan rüyasında neler görür  
neler ! O gördüklerinin hepsi sahiden çıkacak olsa !  
( Göğüs geçirir )  
Ah,nerde o günler ?
- Esmâ : Ne o ? yoksa sende eskisi gibi rüyalar mı görmie başladın  
gene ?
- Seher : Ben her zaman rüya görürüm ! ~~Niye görmiyeyim?~~
- Esmâ : Neymiş o gördüklerin bakalım ?
- Seher : Ne bileyim ben ! Her gece bir sürü rüya görürüm işte ! En  
âzından on türlü ! sen bu yaşta iki üç rüya gördükten sonra  
ben niye görmiyeyim !
- Esmâ : Neler görüyorsun anlatsana karışık şeyler mi ?
- Seher : "ep tatlı tatlı , güzel güzel rüyalar ! Keşki dünyada da  
hep öyle olsa !
- Esmâ : nasıl mesela ?
- Seher : ne bileyim ben ! Akılda kalmıyor ki ! sabah olunca hepsi  
uçup gidiyor ! Ertesi akşam nasıl olsa daha güzellerini görü-  
rüm diye ben de hiç birini bir daha düşünmüyorum bile !
- Esmâ : Osman yavaş da görüyor musun rüyanda ?
- Seher : Bazen ! Ama çok sık değil ! Neden sordun ?
- Esmâ : Nasıl görüyorsun ?
- Seher : Unutuyorum dedim ya..
- Esmâ : Bir de benim onu nasıl gördüğümü bilsen ..
- Seher : nerden bileyim ?
- Esmâ : Dün gece rüyamda gene hep o haylazla uğraştım !
- Seher : nesi varmış onun öyle uzun böyle uğraşılacak ?
- Esmâ : seni onun elinden kurtarıncaya kadar neler çektim ben bi-  
lirim ! Uyanıp ta kendime geldiğim zaman ter içinde kal-  
mışım ! Kimbilir belki de kırıklığım da bu yüzündendir .
- Seher : Oğayım mı biraz daha ! Sen bir daha geceleri turşu yemesen  
iyi edersin !
- Esmâ : Ah kızım benim gördüğüm gibi o haydutu bir kere rüyanda  
görsen bir daha yüzünü görmek istemezsin !
- Seher : Zaten şimdi de pek aklıma geldiği yok !
- Esmâ : Dün gece bilsen o ~~hayat~~ rezilin elinden beni kurtarıncaya  
kadar neler çektim !
- Seher : İlahi ana ! Osman yavaştan da inâana zarar mı gelir miş !  
korktuğun şeye bak !

Esma : Anakalbi bu kızım ! seni rüyamda o haydutun önünde eli kolu  
bağlı sürüklenir görünce dayanabilir miydim ?

Seher : Eli kolu bağlı mı ?

Esma : Eli kolu bağlı ya ! Ağzında tıkalı !

Seher : Ağzında tıkalı mı ?

Esma : Ağzında tıkalı ya ! Sirtına da bıçağı dayamış !

Seher : Kim dayamış ? Osman mı ?

Esma : Başk kim olur ? Osman olacak o it elbet !

Seher : ( Güler ) alnız başına mı ?

Esma : ( kararsız ) Kimbilir ? ~~Osman~~ peşi sıra gelen bir sürü  
it daha vardı ardında !

Seher : Kim kim ?

Esma : Korkudan telâştan yüzlerini seçemedim ki !

Seher : ( merakla ) Sonra ne oldu ?

Esma : Ağzına mendili tıkamış, beline bıçağı dayamış , ' ' yürü ,  
dedi sana ..

Seher : Kim ? Osman mı ?

Esma : Kim olacak o hayırsız , o rezil elbet !

Seher : Eee ?

Esma : ne o ? Korkamıydın mı ?

Seher : Kimden ? Osmandan mı ? Hem rüya bu , nesinden korkayım ?  
Sonra ?

Esma : Sonra seni karanlık mağara gibi bir yere kapadı ! ben o  
mağaranın kapısını atıldım !

Seher : Sonra ?

Esma : Ne o ? Hala korkmadın mı ?

Seher : Rüya bu dedim ya ! Hem sahi' olsa gene korkmam ? sonra ?

Esma : Ben mağaranın kapısına atıldım !

Seher : ne diye ?

Esma : ne diye olur seni kurtarmak için !

Seher : peki ?

Esma : alabalık mağaranın kapısını tuttu beni önledi !

Seher : Peki ya Osman ?

Esma : Osman mağaranın içindeydi !

Seher : ( Artan bir merakla sokulur ) Benimle beraber mi ? Sonra ?

Esma : Sonra .. bıçağını.. sirtına...  
( Susar )

Seher : Eee ? İnsanı merakta bırakmasana , sonra ?

Esma : Sonrası can sağlığı..

Seher : Doğru ~~durum~~ dürüst anlatsana canım ! sonra ne oldu ! ?

Esma : Sonra uyandım !

Seher : Aşkolsun ana ! Hiç bu durumda uyanılır mı ? Söyle hadi,  
sonra ne oldu ?

Esma : Uyandım dedim ya kızım ! Sonra ne oldu ne bileyim ?

Seher : Öptü mü beni ?

Esma : ( Somurtur ) görmedim !

Seher : peki sonra ne oldu merak etmedin mi ? İnsan gözlerini biraz  
dahı yumar da sonunu görür ! ( ahkaha ile güler )

Esma : Uyandım baktım ki sen yanımdasın rahatladım !

Seher : Sen geceleri turşu yeme dedim ya ..

Esma : Sen de anladın ya o yüzüsüzün ne mal olduğunu !

Seher : ( Dalgın ) kimin ?

Esma : Kimin olacak ? O yüzüsüz, o utanmaz, o Osman yavaş olacak  
murder kılıklı serserininin !

Seher : ( Göğüs geçirir ) Ah keşki Osman senin anlattığın gibi  
olsaydı ?  
Esmâ : Nasıl ?  
Seher : Rüya da gördüğün gibi !  
Esmâ : Ne olacaktı ?  
Seher : O zaman varırdım ona ! Bu kadar peşimde dolanmasına sıra  
bırakmazdım !  
Esmâ : ( kendi kendine ) Kızı soğutayım derken büsbütün ateşlen-  
dirdim desene ! ( sehere ) varır mıydın ?  
Seher : ( Esma masum başını sallıyor )  
Esmâ : Varırdın demek ?  
Seher : ( Göğüs geçirir ) varırdım elbet ! Niye var mıyayım ? Ama  
O hiç bir zaman senin rüyada gördüğün gibi değil !  
Esmâ : ( kendi kendine ) hele şükür ? ( Sehere ) peki nasıl ?  
Seher : Onda o yürek nerde ? Yoksa ben o nu bu güne kadar çok dene-  
dim ! ~~Xi~~ Beyhude mi ondan soğudum sanıyorsun ? Yoksa seninle  
ağbimin lâkârdılarını mı kandığımı ha ?  
Esmâ : Öyle ! Hakikaten isabet etmişsin ! "ayatta korkak olanlar  
rüyada hep cesur olur !"  
Seher : Onda o yürek olsa ! ben duru muydum ! Ah ah !  
Esmâ : Hangi yürek ?  
Seher : Öyle ağzıma mendil tıkayıp belime ~~xxxx~~ bıçak dayayacak  
adam mı o ?  
Esmâ : Değil elbet !  
Seher : ~~Bani~~ gördüğü yerde onun eli aygığı dolandır ! Yüzü gözü kıp -  
kırmızı kesilir ! Özleri yerden kalkmaz ! Onda o yürek olsa  
~~akranlarıxxxxxxşagıxxxxxxkandıktxxxxxxxhalıxxxxxxdxxxxxxmıydı?~~  
~~xxxx~~ : akranlarımdan hepsi kocaya vardiktan sonra ben halâ avde du-  
rur muydum ?  
Esmâ : zaten rüyamda onu böyle elinde bıçakla görünce ben de şaşıtmışım!  
Ama hep öyle önüne bakan , kendini kuzu gibi gösterenden  
kork derler , ne bileyim .. Neyse ..  
Seher : Yok onun öyle korkulacak tarafı ! İstemem vazgeçtim ! Öyle-  
sine varacağıma evde kalırım daha iyi !  
Esmâ : Aferin ! ne güzel ~~a~~ döyledin gördün mü !  
Seher : Onun adı gibi kendi de yavaş ! Yavaş erkeği ne yapayım ?  
Alıp ta dama çekecek değilim ya !  
Esmâ : İyi yapmışsın soğumuşsun ! Yoksa bütün ömrün hüsrana  
geçerdi !  
Seher : ( pararsız , düşünceli ) Soğudum ya acaba hata mı ettim ?  
Esmâ : Ne diye hata edecek misin ? pek güzel etmişsin ! Sonradan  
pişman olsaydın daha mı iyiydi ! ?  
Seher : Mahiden ağzıma mendille tıkadı mı ?  
Esmâ : Rüya bu kızım !  
Seher : Elinde bıçak vardı değil mi ?  
Esmâ : Kimbilir işte ! O kalabalıkta eline geçmiştir !  
Seher : Sırtıma bıçağı dayadı dedin öyle mi ?  
Esmâ : ne bileyim kızım ? benim doğru dürüst büya gördüğüm mü var !  
hep öyle abuk sabuk şeyler ! Kendin de demedin mi ? Turşudan  
olacak her ~~xxxxxx~~ halde !  
Seher : Osman yalnız mıydı mağarada benimle ?  
Esmâ : Ehh artık ama , kapa şu ipsizin lâfını ! Kendine ne mal olduğunu  
bilmez de gilsin ya !

Seher : Hatırım için doğru söyle !  
 Esma : e söyleyeyim ?  
 Seher : İalnız mıydı ?  
 Esma : ( çıkamak için davranır ) Dur gideyim de ateşte tencereyi  
 dolanayım !  
 Seher : ( Önlüyerek ) Önce söyle !  
 Esma : Ne zaman ?  
 Seher : Mağarada bığığı sırtıma dayadığı zaman ?  
 Esma : O durumda da bütün köyü başına toplıyacak değil ya ! Dur,  
 çekil önümden ! Anma artık o ırz düşmanını bana !

( çıkarak )

( VI . Sahne )

Seher yalnız

Seher - ( İçini çeker ) Ahh ! ( Pencereden bakar ) Ah Osmanım !  
 Demek bana bıçak çektin ha ? Demek gözün o kadar karardı  
 ha ? Bu zamana kadar aklım neredeydi bilmem ki ? Bu rüyayı  
 annem göreceğine daha önce ben neden görmedim ? ( Kağıt  
kalem hazarlar , acele yazmaya başlar ) Nasıl oldu da senin  
kıymetini bilemedim ! Bu kadar zaman seni merakla bıraktım !  
 mektuplarını evvaphanda emiyalı ay oldu ! Ama bundan sonra  
 ölürüm de seni üzüntüde bırakmam ! Kim ne derse desin  
 ben ~~SEN~~ artık seninim !

( VII . Sahne )

( Birinci sahnenin dekoru. Seher elinde bir kürek  
 gübre ile dışarı çıkar. Ön tarafa ilerler. Evlerinin  
 yan cephesinden sahneden çıkar. Az sonra elinde  
 boş kürekle dönerken , evlerinin seyirciye doğru  
 kalan cephesi önünde durur. Duvardan bir taşı  
 çeker. Koynundan çıkardığı bir mektubu açılan boş-  
 luğa koyduktan sonra taşı yerine kapatır )

Esma - ( kapıdan uzanır ) Seher & kız Seher ! Seher Huuu !  
 Seher - ( Aceleyle taşı oyuna yerleştirirken ) geliyorum !  
 Esma - nerdesin kız ?  
 Seher - Gübreyi boşalttım !  
 Esma - ben sana kaç defa benim haberim olmadan kapıdan dışarı çıkma,  
gözümün önünden kaybolma demedim mi ?  
 Seher - Buradayım bir yere ayrılmadım ki !  
 Esma - E Hadi bir içeri ! Yüreğimi ağzıma getirdin ! Gir elin it-  
leri bütün gün kapımızın önünde dolanıyor ! Akşam gördüğüm  
maxrüyadan sonra ne diye dolanıyorlar daha aklın ermedi mi ?  
( Seher ile anası eve girerler. )

- VIII . Sahne -

Osman ~~yavaş~~ , sonra Dudu KARAKUŞ

Osman yavaş, geriden , soldaki sokaktan girerQ  
Etrafına bakınarak çeşmeye doğru ilerlediği sırada  
Dudu karakuş elinde testisi , baş örtüsünün ucunu  
dişleri arasına sıkıştırarak evden çıkar, çeşmeye  
doğru yürür. Osmanla karşılaşırlar .

Dudu : Hayrola Osman yavaş gene buralarda ne dolanıp duruyorsun ?

Osman : ( şaşkın ) Hiç işte !

Dudu : Ne o ? keseni mi düşürdün ?

Osman : Yooo ..

Dudu : Öyleyse gözlerin yerde ne aranıp duruyorsun ?

Osman : Hiç işte Q ( Çeşmeye yaklaşıp ) "araret bastıydı da bir su

içeyim dedim , hani yolum düşmüşken ..

Dudu : ( Osmanı omuzundan tutar geriye iter ) Hele az şöyle dur  
bakalım !

( kendi testisini çeşmenin altına sürer )

Benim testim dolsun da sonra içersin ! "abahtanberi su içe  
içe karnın şişti ! Halâ yangınını söndüremedin mi ?

Osman : Havalar ısındı ne de olsa ..

Dudu : Havalar ısındı da senin de ateşin o yüzden başına vurdu  
desene ! ( Şehrin evini işaret eder ) Ha ?

Osman : Ne var ki ?

Dudu : Hiç utanmak sıkılmak yok mu sende ?

Osman : Ne yaptım ki Dudu bacı ? ne fenaliğimi gördün ?

Dudu : Daha ne yapasın istiyorsun ? Bütün köyün ağzında dolaştığın  
yetmedi mi ?

Osman : Bağırma Dudu bacı, yavaş söyle !.

Dudu : Yavaş söylüyeyim de aramızda bir şey var sansınlar ! seninle  
adım çıksın öyle mi ? Benim kimseden korkum yok , kimseden  
saklım yok anladın mı ? senin o umduğun bende yok !

Osman : ( sıkılarak ) Dudu bacı ..

Dudu : ( Dinlemez ) Bu meydanda sabah akşam senin işin ne ?

Söyle işin ne ? Kayde su içecek başka çeşme mi yok ? Şu mey-  
danın etrafında kimler oturuyor bir baksana ! deni böyle  
Allahın günü kapının önünde dolanıyor gören ne der ? Üstü me  
iftitayı kondurmaz mı ? Oglum değilsin , kardeşim değilsin !  
Ben desen daha kocamadım kartlamadım !

Osman : Kaç gündür ..

Dudu : kaç gündür ben de senin ne yaptığını gözetleyim duruyorum !.

Osman : seni görüp te...

Dudu : Burak bu yalanları okumayı bana ! Ne yapacakmışın beni  
görüp te ? "enin istediğin ben de yok anladın mı ?

Osman : Diyecektim ki ?

Dudu : "e diyecekmişin ben bana ? Az önce muhtar seni burada  
Akkuzulunun avlusuna ayna tutarken görmüş ! hala ne diye-  
cekmişin bana ? Senin halâ bana bir şey demiye yüzün mü  
var ? O demin avlusuna ayna tuttuğun ev benim bu kada r  
yıllık komşumun evi !

Osman : Bizim Ali ..

Dudu : Ha Ali, ha Veli , ha sen , bu meydanda ; bu çeşmenin başında  
hiç birinizin böyle dolanmaya hakkı yok anladın mı ? Bu  
ev benim evim ! "arşiki evde benim komşumun evi ..

Osman : Bizim Ali ?

Dudu : Ne demek istiyorsun ? Muhtar yalan mı söyledi ? Aynayı Ak-  
kuzulunun evine sen tutmadın da Ali mi tuttu ?

Osman : Bizim Alinin bir derdi var ..  
Dudu : "Neymiş siz Alinin derdi ?  
Osman : ( hahçup ) Nasıl söyliyeyim bilmem ki ?  
Dudu : ( "akinleşmiye başlar ) Söyle bakalım da anlayalım !  
Osman : ( kendi kendine ) Bunu ona yutturabilirsem ne al ! Yutturama-  
sam bir daha bu meydana ayak atmak yok ! ( Duduya )  
Ah Dudu bacı kızmıyacaksın değil mi ?  
Dudu : ( kendine çeki düzen verir ) Ben benim öyle olur olmaz her  
söze kızdığımı ne zaman gördün ? Öyle bakalım !  
Osman : Bizim Ali bana kaç gündür Dudu bacıyı gör ... Ama kızarsın  
gerisini söylemem...  
Dudu : Ne diyey kızayımış ! Neymiş ne olmuş anlayıp dinlemeden  
düşünüp taşınmadan kızmak için sebep ne ?  
Osman : Öyleyse kızmıyacaksın değil mi ?  
Dudu : ( kendine biraz daha çeki düzen verir ) Hadi söyle bakalım  
Osman : Öz veriyorsun ya !  
Dudu : Hadi söyle hele de..  
Osman : Bizim Ali Dudu bacıyı gör kayde ondan güzel onun üstüne  
kadın yok de dedi !  
Dudu : ne varmış bunda kızacak ? Şanki bu herkesin bilmediği bir şey  
mi ? Paşka ?  
Osman : "epsini söyliyeyim mi ?  
Dudu : Madem söylemiye başladın, söyle bakalım ! Ben de dinlemiye  
başlamışken dinliyeyim ..  
Osman : Ben kızlardan gelinlerden hoşlanmam dullardan hoşlanırım  
dedi !  
Dudu : Bunu diyen bir o mu ki ! "adın nedir bilen hangi erkeğe  
sorsan bunu der !  
Osman : "adın olursa ~~adın olursa~~ Dudu bacı gibi dul olmalı, yetişkin  
olgun olmalı, erkek kıymeti nedir bilmeli dedi..  
( çeşmeye yanaştırdığı testi taşmıya başlar )  
Dudu : ~~XXXX~~ dedığının hepsi bu mu ?  
Osman : ( Testiyi çekmiye davranır ) testin taşı !  
Dudu : ( Osmanı iter testiyi çeker ) Taşkın varsın !  
Osman : Ben Aliye ne diyeyim ?  
Dudu : Ben ne dedimse sen de onu de ! Alinin dilix yok mu ? bir diye-  
ceği varsa kendi gelip söylesin ? ~~XXXXXX~~  
~~XXXXXX~~ Neyse madem sen burada banabir heber  
getirmek için dolanıp duruyordun , senin de kimseye söylene-  
cek bir haberin varsa söyle bakalım da ben götüreyim !  
Osman : Ah Dudu bacı sen bir tanesin !  
Dudu : Öyleyim ya yeni mi anladın ?  
Osman : hakikaten eşin menendin bulunmaz senin !  
Dudu : Ali kadar bile aklin yokmuş gördün mü ?  
Osman : "ana yardım edersin değil mi ?  
Dudu : Eh olacak bir işse ederim !  
Osman : benim derdim ..  
Dudu : Hadi söyle ..  
Osman : benim derdim güç, çok güç ..  
( Seherin kapısına bakar )  
Dudu : Öyleyse sen de bana açık açık söyle bakalım ! Sen Sehere  
gerçekten tutkun musun ? Yoksa niyetin evlenip te onun  
malına konmak mı ?  
Osman : Ah Dudu "acı bilsen !.. Söyle onu bu yakınlarda gördün mü ?  
Dudu : ( Evet anlamına başını eğer ) tutkunsun demek !.

- Osman : Dün mü gördün ?  
 Dudu : ( Başını sallar ) Çok mu tutkunsun ?  
 Osman : Bu gün de gördün mü ?  
 Dudu : ( Başını sallar ) Çok demek !  
 Osman : Nasıl hasta- falan değil ya ! ?  
 Dudu : Bir şeyi yok turp gibi !  
 Osman : Gördün demek !  
 Dudu : Kapı karşı komşum , bu o kadar zor bir şey mi ?  
 Osman : Ne zaman gördün ?  
 Dudu : Az önce sen gelmeden önce kapının önündeydi !  
 Osman : ( Derin bir ah çeker ~~xxxx~~ , elini anlına vurur )  
 Ah ben ne talihsizim !  
 Dudu : Demek bu kadar tutkunsun ! Halbuki muhtarın dediğine bakar-  
 san ...  
 Osman : Ah Dudu bacı ! O Muhtar benim seherle evlenip yüzümün gülme-  
 sini ister mi ? Babama istediği gibi yalancı şahitlik etti-  
 remedi diye kaç yıldır kin tutar, dargındır bilmez misin ?  
 sade Seherle değil ben kiminle evlenmiye kalksaydım o  
 benim için iyi bir söz söylemezdi ?  
 Dudu : Alacağı olsun o Muhtarın öyleyse !  
 Osman : Ah Dudu Bacı seherin yüzünü on beş gün var uzaktan olsun  
 görmedim ! Yazdığım mektuba kırk gün var cevap vermedi !  
 Yüregim nasıl dağıldı bir bilsen ..  
 Dudu : Ben bunu o muhtarın yanına dünyada bırakmam ! Görür !  
 en söyle bakalım seherin de sende gönlü var mı ?  
 Osman : Bir ay öncesine kadar vardı, bir aydır ne oldu bilmem ki..?  
 Dudu : Bir Ay önce nasıldınız ?  
 ( işaretlerle aralarındaki bağlantının dere-  
 cesini sorar )  
 Osman : mektuplaşır haberleşirdik ..  
 Dudu : Ne zamandanberi ?  
 Osman : ben kendimi bildim bileli !  
 Dudu : Yani ? ( işaretlerine devam eder )  
 Osman : ben aklım erdiği gündenberi kendimi Sehere aşık bilirim ..  
 Dudu : Sonra ?  
 Osman : Ne gibi ?  
 Dudu : mektuplaşır haberleşirdiniz sonra ?  
 ( İşaretler )  
 Osman : Hiç ! mektuplaşır haberleşirdik işte !.  
 Dudu : Yani ? .. Yani hiç buluşup görüşmez miydiniz ?  
 Osman : Üç ayda , altı ayda bir ..  
 Dudu : ne kadar ?  
 Osman : Bir iki kelime ..  
 Dudu : Sonra ?  
 Osman : Sonra birisi görecekti diye korkardı, henüz uçamıyan yuvasın-  
 dan düşmüş yavru kuş gibi titrerdi :, kaçırdı..  
 Dudu : Yani , açık açık söyleyeyim , hiç yaklaşıp koklaşmadınız  
 öyle mi ?  
 Osman : Öyle ..  
 Dudu : Sen de halâ Seher mektuplarını cevapsız bırakmasın , sana  
 çıksın görünsün istiyorsun öyle mi ? Çok bile sabretmiş!  
 Osman : Ah Dudu bacı , sen bilirsin söyle , sen ne söylersen  
 yapayım !  
 Dudu : benim söylememle iş bitmez ki oğlum ! İş seheri bul da  
 gönlünü razı et !  
 Osman : Ah Seheri bir bulsam ..

Dudu : Ya ! aklın başına geldi mi şimdi ?  
 Osman : Bir bulsam ... ( kollarını birini kucaklıyormuş gibi sıkı sıkı kavuşturur )  
 Dudu : Weyse, hadi sen bir dolaş bakalım da birazdan gene gel !  
 ben bu arada Seheri görür, onun ~~nixtım~~ niyeti ne anlarım !  
 ( testisini alır, evine doğru ilerler )

## IX. SAHNE

Osman Yavaş - Ali KINALI

( Ali Kınalı soldaki sokaktan girer. Osmana doğru ilerler )

Ali : Ne o ? Seheri boşladın da Dudu bacının mı gönlünü etmiye uğ-  
 raşıyorsun ?  
 Osman : Hişt yavaş ol, hiç bozuntuya verme !  
 Ali : Ne o ?  
 Osman : sana bir haberim var !  
 Ali : Anlaşılan işi kısa günde hemen ilerlettiniz ha ?  
 Osman : Bırak şimdi gevezeliği de beni dinle !  
 Ali : Anlat oğlum anlat ! işimiz ne ? sen anlat biz dinliyelim !  
 Söyle bakalım ne derdin var gene ?  
 Osman : Dana bir iyilik yapacaksın !  
 Ali : Ne iyiliği ? Bu güne kadar yaptıklarım yetmedi mi ?  
~~Osman~~  
 Osman : Bu iyiliği mutlaka yapacaksın !  
 Ali : Eh elimden gelirse onu da yaparım elbet !  
 Osman : Gelir !  
 Ali : Nasıl iyilik bu ?  
 Osman : Yapacaksın ama , söz mü ?  
 Ali : Elimden gelirse yaparım dedik ya ..  
 Osman : Evleneceksin !  
 Ali : Evlenecek miyim ?  
 Osman : Evleneceksin !  
 Ali : Kiminle ?  
 Osman : Dinle ! sen beni seversin ; benim iyiliği mi istersin değil mi ?  
 Ali : anlaşılan sen de benim iyiliğimi düşünüyorsun ?  
 Osman : Benim Sehere nasıl tutkun olduğumu senden iyi bilen yok ! ~~Ha~~  
~~xxxxxx~~ Ben seheri alamazsam yaşamam ölürüm !  
 Ali : Senin öldüğünü istemem elbet !  
 Osman : Öyleyse evleneceksin ! Söz mü ?  
 Ali : Kiminle söyleceğim !  
 Osman : Dudu Bacıyla !  
 Ali : Dudu bacıyla mı ?  
 Osman : Dudu bacıyla ! Oldu mu ?  
 Ali : Yıldırdın mı sen oğlum ? Anam yaşanda kadın ? Alem ne der ?  
 Osman : Alem ne derse desin sen Alemin lafına aldırma ! Her halde  
 Alemin ne diyeceği için benden Arkadaşlığını esirgiyecek  
 değilsin !  
 Ali : Olmaz öyle şey !  
 Osman : Beni kırma n'olur ! ( fidecek olur )  
 Ali : Bundan sana ne fayda var oğlum !  
 Osman : Hatırım için ~~xxxxxx~~ peki de !



- Ali : Hatar için peki denilecek iş mi bu ?
- Osman : Peki de ! ne kaybedeceksin ? Evli değilsin nişanlı değilsin !
- Ali : Boşu boşuna dolanıp duruyorsun ! Bir karın olur fenam mı ?
- Osman : Hem de kapı karşı komşu oluruz ha ?
- Ali : Öyle ya komşu ~~damıkkk~~ oluruz !
- Osman : Bana bak aklını başına alsana sen ! Şevdalısın anladık ?
- Ali : Saçmanın böylesi nerden icap etti söylesene !
- Osman : Nolursun fazla kurcalama ! Mecbur kaldım, beni kırmıyacağına güvendim, Dudu bacıya senin kendisinden çok hoşlandığını söyledim ! Ölümü öp beni mahcup etme !
- Ali : Peki evlenmeyi nerden çıkardın !
- Osman : ne bileyim ben ! Evlenmessen nasıl bilirsen öyle idare et !
- Ali : Tek Dudu bacı ile karşılaşınca benim ~~xxxxxx~~ yalançı çıkarma, benim işimi bozma da !
- Ali : Sonra ?
- Osman : Dudu bacı da allem edim kallem edip benim için Seherin gön-<sup>lünü</sup> ~~lünü~~ yapacak !
- Ali : Epsi bu mu ?
- Osman : Daha ne olsun ?
- Ali : Ülen bu işe senin aklın ermedi mi daha ?
- Osman : Ne var ki ?
- Ali : Senin işin Dudu bacının Seherin gönlünü etmesine mi kaldı ?
- Osman : Öyleyse yürü, hiç buralarda beyhude dolanıp vakit öldürme !
- Ali : Durak şimdi tatsızlığa pişmiş ağa bu katma !
- Osman : Sen Seherin halâ ~~gön~~ sende gönlü var mı sanıyorsun ?
- Ali : Ne bilirsin belki de vardır !
- Osman : Eolluğa baktın mı ?
- Ali : Dahâ ~~xxxxxx~~ bakamadım !
- Osman : Baksan ne olacak ? hava ! Bir aydır yumurtlamıyan tavuk bir ay sonra yumurtlayacak değil ya ! Hadi bak istersen ! Bak dediğim nasıl doğru çıkacak !
- Ali : ( karâsız ) Bakayım mı ?
- Osman : Bak ta bitsin ! Buralarda boş yere dolanmıyalım !
- Ali : Bakmıyayım daha iyi ! hadi yürü !
- ( Gerideki sokağa doğru bir iki adım ilerlerler )
- Ali : Aferin ! işte böyle kararlı ol !
- Osman : ( Duraklar ) Yoksa baksaymıydım dersin ?
- Ali : Bir karar verdin bozma artık !
- Osman : Hadi gene erkeklik beşde kalsın ! Ben bir kere bakayım üstüne düşeni yerine getireyim, yoksa o utansın !
- ( Dönerler )
- Ali : bak ta için rahat etsin !
- Osman : bakarsın mektup vardır ! Bir sıkıntısı vardır, yazamamıştır şu güne kadar na ?
- Ali : ~~xxx~~ hadi git bak oyalanma !
- Osman : ( Seherin evine doğru bir kaç adım atar, cesaretsiz ) vazgeçtim !
- Ali : Niye ?
- Osman : Ya yoksa ?
- Ali : Yürü öyleyse !
- ( Bir kaç adım atar durular )
- Osman : Ya varsa ?
- Ali : Eh ama, bak öyleyse oğlum, bak ta kurtul !
- Osman : Adam sende çekiver kuyruğunu gitsin !
- Ali : Ne oldu vazgeçtin mi gene ?

- Osman : En iyisi bu işten büsbütün kurtulmak !
- Ali : Ha şunu bileydin !
- Osman : Ne bu Allah'ın seversen ! ? ne uykularımdan hayır kaldı , ne yememden ne içmemden ! ~~Rık~~ Durduğum yerde duramaz , otduğum yerde oturmaz oldum !
- Ali : Çok şükür anlıyabildin bunu ! Hadi yürü !
- Osman : Sen de Dudu bacıya istersen boş ver ! karşılaşınca ne dersen de ! Ne bu yahu dünya âleme rezil oldum ! Avuç içi kadar köyde günde on defa bu meydandan geçe geçe... ~~kalktım kalktım~~ ~~beni de Dudu bacı ile evlendirmeye kalktım~~ ~~beni de Dudu bacı ile evlendirmeye kalktım~~
- Ali : ~~Bak ben ne anladım~~ ~~beni de Dudu bacı ile evlendirmeye kalktım~~ ? Gözün iyice açıldı ya şimdi ! Yürü !
- Osman : Gideriz acelen ne ? Nasıl olsa kimse den korkumuz yok artık ! Artık şunu bil ki ben bu işte bütün bütün vazgeçtim !
- Ali : Geç elbet ! Durduğun kabahat ! Şimdiye kadar vazgeçmekte geç bile kaldın !
- Osman : Şimdi yakınlarımdan kim duysa bu habere sevinir ! Anamla babamla kardeşlerime bu yüzden kaç gündür kavgalı oldum ! Beni bile Dudu bacı ile evlendirmeye kalktım ...
- Ali : Elbette sevinirler !
- Osman : Allah Allah az daha senin de başını yakacaktım !
- Ali : Aldırma !
- Osman : Ne bu ~~xxx~~ böyle , anam , babam kardeşlerim bütün gün tarlada bağda, ben bu hayırsızın peşinde ! Onlar bana ~~xxx~~ çatmakta haklıydılar Vallahi ! Boş yere hepsini kıldım ..
- Ali : Nihayet vicdanın uyandı ya , zararı yok gönüllerini tamir edersin !
- Osman : Dünyada sanki başka kız mı yok !
- Ali : Sürüyle ..
- Osman : ~~atah~~ olsa canım yanmaz !
- ( seherin evine doğru yüz buruşturur )
- Ali : ~~Bakıyorum~~ gözün hakikati görmeye başladı ! Şimdiye kadar aklın nerdeydi ?
- Osman : Bir kere zayıf ! Çöp gibi ! Tutsan kırılıverecek ! Şanırsın ne yemiş ne içmiş !
- Ali : Ya ..
- Osman : Kadın kısmı hiç değilse biraz etli butlu olmalı ..
- Ali : Ya ! gördün mü bak ! Ben kalksam bunu sana söyleseydim kıyameti koparırdım !
- Osman : Öylemeliydin ! Ben bunu alıp ta rafa koyacak değilim ya ! tarlada bağda beraber çalışacağız. .
- Ali : Gördün mü bak kafan işliyor artık !
- Osman : Bunun gibi zayıf ne bele gelir ne çapaya !
- Ali : Gelmez elbet !
- Osman : hem bunun gözleri de iyi görmezdi..
- Ali : Öyledir ..
- Osman : ( Miyop taklidi yapar )  
Bazan göz eder kaş ederdim , aval aval bakardı karşıdan görmezdi ..
- Ali : Öyledir kız kıdımının çoğunun gözleri iyi görmez !
- Osman : Sesini işittin mi sen hiç bunun ?
- Ali : pek işitmedim ..
- Osman : sesi de bir şeye benzemezdi bunun ! ( taklitle ) mıy mıy mıy mıy ~~kıyam~~ Ben kala kala bu mızma mı kaldım yani ! Yürü bir daha da ben de bunu arayıp sorarsam o şaman !

Ali : Aferin sen sandığımdan da erkekmişsin !  
( Çıkmak için ilerlerler )

Osman : Anlasın bakalım o da şimdi gününü !  
( Bir iki adım atıktan sonra, birden durur  
sekt bir tonla )

Dur ! ister ~~şey~~ bir şey olsun ister olmasın ! Ben bir  
kere daha gidip şu folluğa bakayım ! Hem cevap olsa da artık  
bitti ! Ben ona vereceğim cevabı bilirim !

Ali : Hadi bak öyleyse !  
( Osman , duvarın kovuğuna şehrin koyduğu  
mektubu alır. nefesi kesilerek okur. eşmeye  
doğru ilerler. Ali ona yaklaşır. )

Ali : Ne o ?

Osman : Dur !

Ali : Ne oldu ?

Osman : Dur şimdi aklımı karıştıрма !

Ali : Senin tavuk, yumurtlamış öylemi ?

Osman : ( Öfkeli ) Vay namussuz !

Ali : Kim ?

Osman : ( Mektuptan başını kaldırmadan ) İt oğlu it ! Ben sana gösteririm  
( Aliyi eliyle iter )

Ali : Ne dedin ?

Osman : Ben bunu senin yanına bırakırsam o zaman! hayvan oğlu hayvan !  
Sen beni kim zannetir ? ( Aliyi iter )

Ali : Kime diyorsun ? Kendine gel hey !

Osman : ( Mektuptan başını kaldırır. şaşkın ) haa ?

Ali : ( Osmanı iter ) Kime sövüp sayıyorsun ?

Osman : Ben onu o pinti ağbisi ile cadaloz anaşının eline bırakır mıyım  
sanıyorsun ? İtin bir aydır kıza çektirmedeği kalmamış !

Ali : Sakin ol oğlum ? Zorun ne ?

Osman : Ne bu dağ başında mıyız haydut herif ! Yağma mı var ? Demedim  
mi ben sana oğlum ? Bir sebebi vardır bir ~~sıkıntı~~ sıkıntısı  
vardır ! Yoksa o beni bebepsiz yere boşlamaz diye !  
( İçtiçecekerek ) Ah Canım !

Ali : Allah versin !

Osman : Canım ya ne zannettin ? Kim onu tarlaya sokar , kim çalıştırır ?  
Kim ona bel çapa yaptırır ~~ne~~ ? Benim elim kolum ne güne du-  
ruyor ? ha ? söyle ?

Ali : Elbette ..

Osman : Canım sağ olsun Vallahi ! ben çalışayım o yesin ! Nasıl ince  
fidan gibidir ha ? söyle onun belinin inceliği kimde var ?  
Var mı ?

Ali : Yok !

Osman : Yok ya gördün mü ? Ya onun o nazlı nazlı yürüyüşü ha ?

Ali : Kimsede yok ! Hadi yürü !

Osman : Bırak şimdi ikide birde böyle acele etmeyi ! sen onun sesini bir  
duysan ! Duydun mu ?

Ali : Duymadım ..

Osman : ( Burnunu ağaca doğru kaldırır ) Bak dinle !

Ali : ne var ?

Osman : Adem'in yapraklarında rüzgâr nasıl dolaşıyor duyuyor musun ?

Ali : Ne olmuş ?

Osman : Onun sesi öyle dolaşır insanın içinde .. Ya o sürmeli gözleri..  
Kısık kısık bakışları ! ha ? Ah canım ! Ölürüm senin için ..



Dudu : İnşallah !  
 Esma : Hadi hoşça kal ! Gözünü bizim kapıdan ayırma !  
 Dudu : sen hiç merak etme Esma Yenge ! Yüregini geniş tut !  
 ( Esma çıkar )

### XI. SAHNE

( Dudu karakuş yalnız )

Dudu : ~~Eee~~.. Anası Seheri bana emanet ettikten sonra ben emanetimi nasıl kullanacağımı bilirim elbet ! Eee Osman Yavaş gözün aydın ! Yarın Seherin bu çeşmenin başında çamaşıra oturacak ! Aş gözünü utandır canını !  
 ( Evine girer )

### XII.SAHNE

( Seher yalnız )

( Seher kapının önüne çıkar )

Seher : Acaba Osman buralara uğradı mı uğramadı mı ? Kimbilir belki de beni sklından çıkarmıştır ? Beni halâ sevecek olsa şimdi buralarda olurdu ! Böyle halâ beni sevip sevmediğini bilmeden ona mektup yazmanın sırası mıydı ? İster msin yazdığım mektup ~~gün~~ günlerce duvar kovuğunda kalsın ! Yahu kimbilir hangi düşmanın eline geçsin ! İyisi mi kimse görmeden o mektubu geri alıp yırtayım daha iyi ! Bundan sonra Osmanın adını bile anmam ! Önce şu kovuğu yokliayım bir defa ...

( Mektubu bıraktığı yere doğru ilerler. )  
 Muhtar Seherin ilerlemekte olduğu taraftan girer. Seher duraklamak zorunda kalır.

~~XXXXXXXXXXXXX~~

### XIII.Sahne

( Seher Akkuzulu- Muhtar)

Muhtar : Ne haber kız Seher ?  
 Seher : İyilik Muhtar Efendi .  
 Muhtar : Annen nasıl ?  
 Seher : İyi ..  
 Muhtar : Ağbin nasıl ?  
 Seher : O da iyi ..  
 Muhtar : Allah hep böyle iyilik versin ! Hepsine selâm söyle..  
 Seher : Eksik olma Muhtar ..başüstüne..

( Muhtar evine girer. Seher tekrar mektubu almak için ilerlemek isterken Dudu çıkar )

### XIV . SAHNE

( Dudu karakuş - Seher Akkuzulu )

Dudu : kız Seher nerelerdesin ? Hiç insan Dudu ablasını arayıp sormaz mı ?  
 Seher: hep evdeyim Dudu acı ! Nerelerde olayım ? İşten baş kaldırdığım vakit bulduğum yok ki !..  
 Dudu : Annen az önce eltisine kadar gitti ! . el açık ta oturalım ko-

nuşalım : Ortada dönen bu kadar laf var ! hangisi doğru hangisi yalan , hadi gel de anlat bakalım !  
 ( Seher Dudunun evine ilerler. Eve girer . Osman ile Ali dönerler )

### XV. SAHNE

( Osman Yavaş - Ali Kınalı )

(Mektuplaştıkları kovuğa doğru ilerlerler)

Osman : Mektubunda ne gerekirse hepsini yazdım !  
 Ali : Hadi koy bakalım yerine öyleyse ! İnşallah bir aya kalmaz cevabını alırsın !  
 ( Osman duvardaki kovuğa mektubu yerleştirir )  
 Osman : Artık bu sefer de he demezse görür o !  
 Ali : O da görür biz de görürüz !  
 Osman : Artık bu sefer kararım karar !  
 Ali : Sen Maşallah karar vermeden iş görmezsin !  
 Osman : Yazdım, birer birer yazdım ya bana varır ya da..görür o !  
 Ali : Sen bu işi böyle uzatırsan , o sana çok gösterir deha ! Bir öyle bir böyle dönersin ! Bana bak ben sana olurunun söyliyeyim mi , ya bunu al kaçır , ya bırak ! Kaçırırsan varırsa varır ! vermezsa bu dertten kurtulursun !.

( Çıkarlar )

### XVI. SAHNE

( Dudu karakuş, SeherAkkuzulu )

-Dudunun evinde-

Dudu : Kız Seher duydum da sevindim ne mutlu sana !  
 Seher : Ne gibi ?  
 Dudu : Osman Yavaşla evleniyormuşsun doğru mu ?  
 Seher : Allah göstermesin kala kalaben o baldırı çıplığa mı kaldım !  
 Dudu : Osmanın nesi baldırı çıplak a kızım ! Tek alâ her şeyi var !  
 Seher : ~~Kıy~~ Var dedigin nesi vermiş sanki ?  
 Dudu : Daha nesi olsun ? Üstü başı tertemiz ! Körüklü çizmeleri var ! Candarma başçavuşları gibi külot pantolonu var !  
 Seher : Allah bilir o çizmeler kendinin bile değildir ! belki ağbisi-nindir belki de Ali Kınalınınındır ! Göz boyamak, çalım satmak için o çizmeleri alıp ta emanet giymediği nereden belli ?  
 Dudu : Emanet giydiği nereden belli ?  
 Seher : sanki kendisinin olsa ne lazım gelir ? bir çift çizme bir külot pantolonla insanı adanmış olur ? Aha bunun burasında babasının eline bakıyor ! abası vermese bir lokma ekmeği yok !  
 Dudu : daha genç a kızım ! Eli kolu sağlam ya sen ona bak !. İkiniz elele verirsiniz, zamanla her şeyiniz olur !  
 Seher : Allah bilir huyu da nasıldır ?  
 Dudu : nasıl olacak ? iyidir elbet !  
 seher : Zorbanın biridir belki de ! Kimbilir belki de böyledir ~~insan~~  
 fırsat bulursa insana bıçak ta çeker !  
 Dudu : Bu güne kadar kimseyle kavga gürültü çıkardığını duymadık !  
 Seher : Babasının muhtarın davasında yalancı şahitlik ettiği yalan mı ?  
 Dudu : Babası nasılsa o da öyledir !  
 Seher : Orası Muhtarın lafı ! Bir de Osmanın babasını dinlemeli !  
 hem dedigin gibi de olsa daha askerliğini yapmadı !

Dudu : Gönüller bir olunca Askerlik gün gibi gelir geçer ! Beklemesi tatlı bile olur !

Seher : benim onda gönlüm yok ki !

Dudu : Neden ?

Seher : Nedeni var mı ? çirkin !

Dudu : Çirkin mi ? Osmanın nesi çirkin a kızım ?

Seher : Daha nesi çirkin olsun ? Dişleri çapa gibi ! Kulakları yelken !. Yürüyüşü kambur kambur ..

Dudu : Benim bildiğim erkeğin dişine kulağına ~~xxxxxxx~~ eli yüzü ~~xxxxxxx~~ düzgün olanına bakılmaz !

~~xxxxxxx~~ ~~Benim bildiğim~~ ~~xxxxxxx~~

~~xxxxxxx~~ : Güler yüzlü, tatlı dilli , akıllısına bakılır ..

Seher : bana kalırsa eli yüzü düzgün oalınan bakılır !

Dudu : Hem ~~xxxxxxx~~ Osmanın eli yüzü dedğin gibi değil ki ! Sen anlaşılan Osmanı iyi gözle görmemişsin !

Seher : Ne bileyim ben ! Çoktandır gördüğüm de yok zaten !

Dudu : Çocuk bütün gün burlarada dolanıp duruyor ! Nasıl oldu da çoktandır görmedin !

Seher : ( Heyecanlanarak ) ~~xxxxxxx~~ Buralarda mı dolanıyor ?

Dudu : Her Allahın günü !

Seher : Bu gün de dolandımı ?

Dudu : Dolandı elbet !

Seher : Sen gördün mü ?

Dudu : Gördüm elbet !

Seher : Ne zaman gördün ?

Dudu : İki defa gördüm !

Seher : İki defa.. Ne zaman ?

Dudu : Biri az önce biri daha az önce ..

Seher : ( Kalkar ) ~~xxxxxxx~~ bana müsaade ..

Dudu : Böyle birden bire nereye ?

Seher : Gideyim işim var !

Dudu : Gidersin acelen ne ?

Seher : ( Bahane aranarak ) Unuttum ateşte tencere vardı !

Dudu : Aha yeni geldin..

Seher : Annem de evde yok !.

Dudu : sen bilirsın ..

Seher : Gideyim tencerenin altını yoklıyayım ..

## XVII.SAHNE

(Seher Akkuzulu - Muhtar )

( Seher Dudunun evinden çıkar. meydana geçer.  
Mektubun bulunduğu kovuğa ilerleyeceği sırada Muhtar evinden çıkar. seher Duraklar )

Muhtar : Ne haber kızım Seher ?

Seher : İyilik Muhtar Efendi !

Muhtar : Annen nasıl ?

Seher : İyi !

Muhtar : Ağbin ?

Seher : O da iyi..

Muhtar : Çok iyi çok iyi !. Allah iyilik sağlık versin ! Selam söyle hepsine !

( Muhtar önden çıkar )

## ( XVIII. SAHNE )

- Seher Yalnız -

Seher - Off Bu Muhtar da ikidir yüregimi ağzıma getirdi !  
 ( Kovuktan Osmanın mektubunu alır )  
 İşte uğramamış ! Yazdığım mektuba eli bile değmemiş işte !  
 İyi yaptım da Dudu Bacı ile konuşurken bir tarafını bırak-  
 madım ! ( Mektubu açar. Acele heyecanlı okur )  
 A.. A,,, Almış ta cevabını bile yazmış ! Ah hiç akıl yok  
 ben de ! Çocukçağıza yok yere bu kadar üzüntü çektirdim !  
 Alem ne derse desin ! Ağbim ne yaparsayapsın ! Ben ondan  
 öyle kolay kolay vazgeçmem ! Em ben de bu dünyada çıplak  
 değilim ya ! benim de bu kadar malım mülküm var ! Elim ko-  
 lum da tutar çok şükür ! Günlüm kimi isterse ona varırım !  
 Onunla elele verir malımı işlerim ! Ha Dudu Bacının da  
 kapısı açıldı ! Dur şu işin iç yüzünü ondan iyice anlıyayım !

## XIX. SAHNE

( Seher Akkuzulu - Dudu Karakuş )

( Dudu Evden çıkar. Seher Duduya  
 doğru yaklaşır . Sahnenin ortasında  
 karşılaşırlar )

Seher

: Dudu baci .. Şey .. Sen benim Osmanla evleneceğimi kimden  
 duydun ?

Dudu : Bütün köyün dilinde ! Duymıyan mı var ?

Seher : Dudu acı... Şey... Osmanın Askerliği kaç yıl sürer ?

Dudu : Orası askerliğine bağlı ..

Seher : ne gibi ?

Dudu : Bakarsın candermansız olur, bahriyeli olur uzun sürer,  
 bakarsın piyadeye ayrılır kısa sürer..

Seher : Osman piyade olur belki de ..

Dudu : Eh , piyadenin süresi kısadır ama hizmeti de zordur ! Hep  
 yaya, hep ayakla..Seher : ~~xxxxxx~~ Eh Osman da varsın yürüyüversin ..Bu kadar zaman hep  
 atla ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ vapurlaış görmedi ya..Dudu : Eh kismet , ~~xxxxxx~~ kismetse piyade olur o da..

Seher : Dudu baci..

Dudu : Ne var ?

Seher : Şey... Erkeğin eli yüzü düzgün olanı mı yoksa tatlı dilli  
 güleç olanı mı ?Dudu : dedim ya Tatlı dili güleç olanı diye ! Eli yüzü düzgün  
 olanından üç günde bakılır ama akıllısı tatlı dillisi t  
 insanın her gününü şen eder..

Seher : Bana da kalırsa güler yüzlü tatlı dillisi..

( Esmâ sağdaki sokaktan görünür.)

Eh bana müsaade ...

(Seher eve girer )

## XX. SAHNE

( Esmâ Akkuzulu- Dudu Karakuş )

( Osman Yavaş - Ali Kınalı )



Esmâ Akkuzulu sokaktan yaklaşıırken, Osman Yavaş ile Ali Kınalı ön taraftan, Dudunun evinin duvarını siper ederek girerler. Esmânın yaklaştığını görünce ortaya çıkmazlar.

Esma : Bir gelen gideñ bizim eve bir sataşan olmadı ya ?  
 Dudu : Olmadı elbet ! Hiç olsa ben burada boş durur muyum ?  
 Esma : Eksik olma Dudu bacı senin gibi güvendiğim bir komşum da olmasa büsbütün rahatım kaçacak ..  
 Dudu : Sen hiç korkma Esma Yenge, Allah sana bir kız vermiş ki hiç tasa etme , kızın senin sözünden dışarı çıkmaz ! Sen kimi be-  
 genirsen damadın odur..  
 Esma : Kızımдан yana benim de tasam yok ama el oğluna güven olmaz ki..  
 Dudu : Ben de burada olduğça sen yüreğini geniş tut..  
 Esma : Eksik oma Dudu bacı..Allaha emanet ol..  
 ( Esma eve girer )

Osman: Dudu Bacı yalnız , hadi yanaş ..  
 Ali : Allahını seversen dönelim..  
 Osman : N'olursun beni mahcup çıkarma ! "adi yürü..  
 ( Ali'yi iter )  
 Ali : ( Direnerek ) Ne diyeyim ? ne yapayım kadınla birader ? Böyle damdan düşer gibi..  
 Osman:Ne dersen de ! hadi , durma ..  
 Ali : Aklıma bir şey gelmiyor ..  
 Osman : Bir kere yanaş gelir...  
 Ali : Utanıyorum !  
 Osman : "alleşlik etme ! İstersen sarıl öp ! Hadi fırla ! Hadi bak o da seni gördü ! Kaçayım deme kaşığım , kafanı kırarım !  
 ( Ali'yi ortaya iter. "endi geri çekilir )

## XXI.Sahne

( Ali Kınalı - Dudu "arakuş )

Dudu : ( Kırılarak )Ne o Ali Kınalı ? Seni de sıcak mı bastı & da Osman yavaş gibi çeşmenin başında dolanıp duruyorsun ?  
 (Seherin evini işaret eder.Sıcak bastı derken )  
 Ali : İyi bildin Dudu "arakuş , bari elinle bir tas su ver de içeyim.  
 ( Osmanı aranarak , Duduya belli etmeden geriye bakar. Osman iyi, devam et gibilerden işaret verir )  
 Dudu : Hemen isteyivermekle elimden su mu içeceksin sandın ? Nerde bu bolluk ? Senin anlaşılan sıcak beğrına değil de başına vurmuş !.  
 Ali : ( Osmanla arasında aynı işaretler devameder ) Dördümi bilen dermanımı da bilir elbet !. İlâcı olan ~~hastasından esirgemen~~  
 Dudu : ( Bir tas su verir ) "adem bu kadar dil döktün , al iç ~~hak~~ bakalım !  
 Ali : ( Suyu içer ) Ohh ! Canıma değdi ! Ellerin pek şifalıymış !  
 ( Tası geriye verirken hafif bir el atma hareketi ) Kendin de öyle misin ?  
 Dudu : ( Bir ek hareketiyle karşılık verir ) Ne o sinek mi tuttu !  
 Ali : ( İkinci bir el hareketiyle ) Daha daha nasılsın ? İyi misin ?

- Dudu : ( Alinin hareketine iade ederek ) Gözlerin kör mü ? İyiyim işte görmüyor musun ?
- Ali : ( Elle sataşmaya devam eder ) İyisin Maşallah ! Çayırda dinlenmiş kısarak gibisin !
- Dudu : ( El hareketleriyle karşılık vermiye devam eder ) Ben kısarak gibiysem sen de tavlada tavllanmış aygır gibisin !
- Ali : Tavlada tavllanmış aygır gibiyim ya ne sandın !
- Dudu : Bende çayırda dinlenmiş kısarak gibiyim ya ne sandın ?
- Ali : Ben hiç tavlada tavllanmış aygırın , çayırda dinlenmiş kısrağı görünce ne yaptığını gördün mü ?
- Dudu : Sen hiç çayırda dinlenmiş kısrağın tekmesini yedin mi ?
- Ali : Aygırın yediği tekme okşama ~~sayılır~~ sayılır !
- Dudu : Aygır aygırlığını göstereyim bakalım !
- Ali : Kısarak tekmesini atsın bakalım .  
( Duduya daha çok saldırır . Aralarında ~~hkf~~ bir boğuşma başlar )
- Dudu : Dur ulen aygır !
- Ali : Dur kız koca kısarak !
- Dudu : Dur yoksa ısırırım !
- Ali : ~~Ben~~ Aksilik etme yoksa canını yakarım !
- Dudu : Dur dedim üstümü başımı yırtacaksın !
- Ali : Tövbe mi ?
- Dudu : Canımı yaktın domuz !
- Ali : Tövbe de !
- Dudu : Bula bula yerini buradımı buldun ?
- Ali : Söyle ! Tövbe de !
- Dudu : Akşama gel hadi ! Bırak , Gelen var !.

( Ali geride soldaki sokaktan kaçar, Muhtar sağda önden girer )

## XXII.SAHNE

Dudu karakuş - Muhtar

- Muhtar : Nasıl Dudu Bacı , işler yolunda mı ?
- Dudu : ( Üstünü başını toparlıyarak ) Yolunda muhtar !
- Muhtar : Sıkı sıkı tembihledin mi ?
- Dudu : Tembihledim elbet !
- Muhtar : Gördüğün zaman gene tembihle !
- Dudu : Akşama görünce gene tembihlerim , sen merak etme !  
( Muhtar evine girer )

## XXIII.SAHNE

Dudu Karakuş - Osman yavaş

( Osman, Dudunun evinin köşesinden çıkar )

- Osman : Ne oldu görüştünüz mü ?
- Dudu : Görüştük !
- Osman : Ne dedi ?
- Dudu : Orası senin ne üstüne vazife ?
- Osman : Nasıl benim ne üstüne vazife ?
- Dudu : Orası ikimizin bileceği iş !
- Osman : Nasıl ikinizin bilceği iş ! Benimle evlenmiyecek mi ?

Dudu : Sen kimi soruyorsun ?  
 Osman: Kimi olur ? Seheri elbet !  
 Dudu : Onu doğru dürüst söylesene !  
 Osman: Sen kimi söylüyorsun ?  
 Dudu : Kimi olur , hen de Ali 'yi elbet !  
 Osman: (Duduyu omuzundan iter ) Hay Allah canını almasın !  
 Dudu : (Osmanı iter ) Tüh Allah gözünü kör etmesin !  
 Osman: Ee söyle bakalım gördün mü ?  
 Dudu : Gördüm elbet !  
 Osman: ne dedi ?  
 Dudu : Senin işin çoktan olup bitmiş oğlum !  
 Osman: Ahı mi ?  
 Dudu : Ahı ya seninkisi dündan razı !  
 Osman: Nerden anladın ?  
 Dudu : Anlarım elbet , anlamam mı ? Her halinden belli !  
 Osman: (Meraklı ) Nasıl belli ?  
 Dudu : Sen şimdi çok sual sormayı bırak ta beni dinle ! Köyle papuç  
 eskitmekle, kapısının önünde dolanmakla kız kısmının gönlü e-  
 dilmez !  
 Osman: Ya nasıl edilir ? (Meraklı , hem de safça)  
 Dudu : Eh artık onun orasını sen düşün !  
 Osman : Böyle nolursun !. sen söyle de ne söylersen yapayım !  
 Dudu : Bu güne kadar hiç duymadın mı ?  
 Osman : Ne gibi ?  
 Dudu : anı nasıl söyliyeyim ? .. Bilmez misin ? .. Bu yaşa kadar duy-  
 muşssundur elbet !  
 Osman : Hani ... Şey mi ?..  
 Dudu : Şey işte...  
 Osman : Ama nasıl olur ? ..  
 Dudu : Olur işte...  
 Osman : Fırsat düşse olur ama ..  
 Dudu : Artık o fırsatı sen kolla !  
 Osman : Nasıl fırsat söyleyiver nolursun ...  
 Dudu : Bir fırsatını kolla işte !. Kapıdan dışarı çıktığını gördün mü  
 üstüne atılı!  
 Osman : Eee ?  
 Dudu : Kümesten kaçmış tavuk görmüş şahin gibi al götür !.  
 Osman : Direnmez mi ?  
 Dudu : Onun direnemesine ne bakarsın ! Direnir elbet direnmesine !  
 Etrafa karşı namusu kurtulsun diye direnir, bağırır çağırır  
 ama sen hiç birine kanma !. Onların hepsi yalandır !  
 Osman/Ş : Feki sonra ?  
 Dudu : Sağına eline dolarsan ! sırtına yumruğu indirdin mi o bir çöker  
 bu sefer beline de bir diz indirirsin !..  
 Osman : canı yanar da gücenirse ..  
 Dudu : canı yanar ama gücenmez ! Söyle belinin üstüne dizini indirip  
 yürü ! deyin mi bak nasıl tıpaş tıpaş önüne düşer !  
 Osman : Sonra?  
 Dudu : Sonra buradan bayırdan aşağı vur, al götür ..  
 Osman : nereye ?  
 Dudu : Onun orasını önceden ben ne bileyim ? Artık orasını sen düşün  
 bizim eve getirecek değilsin ya ! ~~ÖNERİLERİ~~ Yerini ön-  
 cedden hazırla ! Artık boş bir dam mı bulursun , bir ağaç kovu-  
 gu mu , çalı dibi mi , mağara mı , in mi ? hangisi olsa olur..  
 Osman : ( Ellerini oğuşturur ) İyiQQ.

- Dudu : Onu orada üç gün mü olur, beş gün mü olur, kapa...
- Osman : "Aparım , çok iyi ..
- Dudu : Hele erkek nedir anlasın ..
- Osman : Anlar ... ..
- Dudu : Hele vâslat nedir öğrensin ...
- Osman : Öğrenir sen merak etme...
- Dudu : O zaman gelip sizi bastırırsalar ~~hık~~, onu zorla elinden alıya kalksalar bile zararı yok ..
- Osman : ( Birden endişelenir ) nasıl yok ? Ben gene açıkta kalmam mı ?
- Dudu : Bir kere evliliğin tadını tattı mı bir daha ölüs de senden vazgeçmez !
- Osman : Ya anası ile ağbisi gene verici olmazlarsa ? ..
- Dudu : İstedikleri kadar olmasınlar ! sen beni dinle , o evliliğin tadını tattıktan sonra senden iki üç gün ayrı kaldı mı ne ana dinler ne ağa ! Osmanım da osmanım , isterim de isterim diye tutturur ! Artık onu tutabileneaşkolsun !
- Osman : Şimdi naz edip burun kıvrırıyor ama ..
- Dudu : O zaman da ot tutmuş kuzu gibi ardından gelir !. Hele sen benim dediğimi dinle ! Bir dene bak ..
- Osman : Ah Dudu bacı bu iş tatlılıkla olsa olmaz mıydı ? Böyle mırın kırın etmese de elele verseydik..
- Dudu : O zaman bu işlerin tadı olmazdı ..
- Osman : Böylesinin tadı ne ?
- Dudu : Sen ona bana sor ! Ben de kızıdan vaktiyle ! Böyle mırın kırın eder dururdum ! ahmetli kocamın canına burnuna gelmiş olacak, bir gün saçımдан kavradığı gibi , belime bir tekme indirdi ki sorma, hık diyemedim !.
- Osman : Sonra ?
- Dudu : Sonra aldı beni dağda bir ağıla kapadı ! Çiftesini ağılın kapısına dayadıydı ki sokulabilene aşkolsun ! Sokulmak kolay mı? Vallaha bir bölük askere gelse yanına yavaşamazdı ! Gözleri öylesine karardıydı .. O gün , o gece biz o ağılda kapalı kaldık.. ( "öğüs geçirir" )
- Osman : ( İç çekerek ) Sonra ? Gelen giden olmadı mı ?
- Dudu : ~~Okunur~~ Ertesi gün o ağıldan çıktık, başka bir dama kapandık .. O gün de öyle geçti.. ( İç çeker )
- Osman : Hiç kaçmayı denemedin mi ?
- Dudu : Ne diye kaçayımış ? O gün o uyudu çifti kapıp kapıyı ben bekledim !. Öyle yorgundu ki.. Hani nerde öyle erkek şimdi ! ( İç çeker ) O günleri unutmaları kolay mı ?
- Osman : ( Hızlanır ) Öyleyse görür o Seher gününü !
- Dudu : Hah şöyle !
- Osman : ( Dudunun sırtını yumruğunu indirir ) Yumruğumu yesin de görür !
- Dudu : Sakın yavaş indireyim deme !
- Osman : Bir de beline bir diz indireyim ..
- Dudu : Vururken hiç acıma ! Aklına kırılacak falan diye gelmesin sakın Onun acısı ömrü aldıkça tatlı gelir yiyene !
- Osman : görür o ! ( Diş gıcırdatır )
- Dudu : "Adın kısmı aklına yapacak bir iş köydu mu bahane arar etrafta. Bir bahane, kabahati atacak birini buldu mu , sonu ne olursa olsun aklına koyduğunu yapar ! "en beline tekme , sırtın a yumruğu öylesine indir ki , o da soranlara " ne yapardım? , , diyebilisin !

Osman : Görürsün , tekmemin sesini sen bile duyarsın !  
Dudu : Aferin, gözüme girdin !  
Osman : O karşıma çıkayım demesin !.Bir dakika beklersem o zaman..  
Dudu : Öyleyse sana bir haber daha! Yarın sabah hazır ol ! Yarın  
o bu çeşmenin başında çamaşır yıkayacak ! Tedbirini ona  
göre al ! Yumruğunun , dizinin kuvvetini göster !

P e r d e

---

II. TABLO

Birinci tablonun dekoru. Ertesi sabah.  
Yeşmenin önünde Dudu ile Esmâ çamaşır  
yıkıyorlar .

Seher, ağaçtan muhtarın evinin iki  
köşesine çekilmiş iki ipe çamaşır ser-  
mektedir.

Osman ile Ali dudunun evinin köşesinde  
gizlenirler .

I. SAHNE

Seher : ( Türkü söyler )

Keklik idim vurdular  
Kanadımı kırdılar  
Daha ben ne idim ki  
Yarimden ayırdılar..

II. SAHNE

( Osaman Yavaş Ali Kınalı )

Ali : Beninkine bak , dinle , kafeste dişi keklik gibi , sanırsın  
seni çağırıyor !..

Osman : İşaret mi ediyor dersin ..

Ali : Elbette , boşuna mı ötüp duruyor !.

Osman : Birazdan görür o !

Ali : Bağırır çağırırsa sakın bırakayım deme !

Osman : Bırakır mıyım ? geçti o günler ! ( Dirseği ile Aliyi dörter )  
seninkine de bak ! Anasıyla fiskos ediyor ! Dün gece nasıl  
geçti ?

Ali : Eh sayende fena değil ! Ben de senin iyiliğini öderim şim-  
di ! Bu geceyi sen de benden iyi geçirirsin ..

Osman : Dinle , sen öbür tarafa dolan dahatı iyi ..

Ali : Hele Anası bir yerinden kimildasin..

Osman : Kimildamasını bekleme ! Şimdiden dolan.. Anası yerinden  
kimildadı mı sen oradan benden buradan ortaya çıkar ya-  
naşırız ..

( Ali Dudunun evinin gerisine doğru  
çıkıyor )

III. SAHNE

Seher : ( Türküsüne devamla )

Gel gel yanıma keklik  
Aastın canıma keklik  
Al kınalı parmaklarını  
Batır kanıma keklik ..

## IV.SAHNE

( Dudu Karakuş - Esma Akkuzulu )

( Ali, Seherin evinin köşesinde görünür.  
Orada gizlenir. Karşıdan karşıya Osmanla  
işaretleşirler. )

Esma : Dudu bacı ,seher duymasın ben dün akşam düşüştüm taşındım, sana danışmaya karar verdim..

Dudu : Söyle bacım, merak etme , benden sır çıkmaz ..

Esma : O Osman yavaş olacak haylazı buralarda gördüğün var mı ?

Dudu : bazı bazı ? Niye sordun ?

Esma : Bu yakınlarda gördün mü ?

Dudu : Sen ne kadar gördünse ben de o kadar gördüm..

Esma : Onun niyeti herkesin dilinde ! Artık ettikleri bizim evin rahatını huzurunu kaçırdı ! Onun için sen kendisini gör, söyle .

Dudu : Vallaha bu işe beni karıştırmasan daha iyi edersin ! Ben bunca yıl bu köyde kendi halime yaşadım ! Kimsenin etlisine sütlüğe karışmadım ..

Esma : Artık bu seferlik benim hatıram için karış ! Bunca yıllık komşuluk hukukumuz var !

Dudu : Eh , söyle bakalım , elimden gelirse..

Esma : O hayırsızı gör, haddini bilmesini söyle !.. Akkuzulunun kızını tavaşlara vermezler de ! Anlasın ...

Dudu : Bunu söylerim başka..

Esma : İki de bir kapının önünde dolanıp durmasın ! Görürsem nalınlarımı başında kırarım ...

Dudu : peki onu da söyliyeyim...

( Ali ile Osman işaretleşirler )

## V.SAHNE

Seher : ( Türküsüne devamla)

Keklik kumda eşinir  
Ah eşinir de düşünür  
Benim sevdiğim acep  
Şimdi nerde düşünür

## VI.SAHNE

( Esma Akkuzulu - Dudu Karakuş )

Esma : Allahtan sen varsın Bacım.. Şen kapı karşı komşum oldukça içim rahat ...

Dudu : Şen sana her vakit derim ya , sen hiç tasa etme ..

Esma : Şeher sana emanet &amp; Şen evi, mutfağı bir dolanayım ! Tence-reyi ateşe vurur dönerim ! Ömer gelince yemek ister..

Dudu : Şen buradayım sen merak etme !.

( Esma eve girer

## V. SAHNE

Seher : ( Türküsüne devamla )

Gel gel yanıma keklik  
Kastın canıma keklik  
Ali kınalı parmaklarını  
Batır kanıma keklik..

( Osman ile Ali tam sırası gibilerden işaretleşir,  
gizlendikleri köşelerden Dudu ile Sehere doğru iler-  
lerler. )

## VI. SAHNE

( Seher Akkuzulu - Dudu Karakuş )  
( Osman Yavaş - Ali Kınalı )

Ali : Kolay gelsin Dudu bacı

Osman: Kız Seher Kolay gelsin..

Dudu : Ne işiniz var bakayım sizin burada ?

( Eliyle yaklaşın , çabuk olun işareti verir )  
"adi çekin gidin kardeşimizden !

( Seher karşılık vermez , sırtını döner )

Ali : ( Duduya sokulur ) Bu meydandan geçmek yasak mı ki !

Osman : ( Sehere sokulur ) "atırını sorduksa günah mı ettik !

Dudu : "Ne işiniz var kadınların bulunduğu yerde sizin ! çekin  
gidin yoksa bağırırım !

( Eliyle sokulmalarını işaret eder )

Ali : Ne diye bağıracağım ?

Osman : ~~xxxxxx~~ ne hakla bağıracağım ?

Dudu : Bağırır , bütün köyü başımatoplarım ..

( "aklaş işareti )

Osman : ( Aliye ) "ağırsın da görelim hadi..

Ali : ( Osmana ) "Bari biraz biz de eğlenelim ..

( Birbirlerine önlerindeki kadınlara yaklaş  
işareti verirler )

Dudu : İşiniz yok mu sizin ! Yetişin , beni bağladılar ( Ağacı işaret  
eder, Seheri alıp kaçırdılar ( kaçıracakları yönü gösterir )  
diye bağırırım !

( Ali atılır Duduyu yakalar. Ağzını asılı  
çamaşırlardan biri ile tıkar; kadını ağaca  
bağlar.

Osman seheri yakalar, ağzını kapar. "artına  
bir yumruk , beline bir diz indirir. Saçına eline  
dolar.

Dudu Osmana ( al kaç ) işareti verir . )

Osman : ( Sehere ) Yürü !

Ali Duduyu bağladıktan sonra Osmana yardım  
eder. Seheri sürükler , sağdan, önden çıkarlar.  
Dudu debelenir.

## VII. SAHNE

( Dudu Karakuş - Esma Akkuzulu )



Esma : ( Evden çıkar , telaşla yetişir ) Seher ! Seherim !  
Seherim nerde ?  
( Dudu baş işaretleriyle gerideki sokaklardan sağ-  
dakini gösterir . Esma o tarafa koşar döner . )

Seherim ! Ah Yandım ! Ah mahvoldum .

( Dudu solda sokağa işaret eder . ) Esma o tarafa  
koşar döner )  
Şimdi ben Ömere ne diyeyim ?

( Dudu durmadan debelenir . Esma Muhtaran evine  
doğru koşar )

Muhtar : Muhtar, koş, yetiş , Kurtar !

( Dudunun ağzından bezi çıkarmak gerektiğini  
nihayet hatırlar & Döner Dudunun ağzından bezi  
çıkartır . )

### VIII.SAHNE

( Öncekiler , ~~KARAKK~~ Muhtar )

( Muhtar koşarak gelir )

Muhtar : Ne oldu ? ne var ? neredeler ? nereye gittiler ?

( Dudu durmadan oflayıp puflar )

Dudu : Amanın ! Of ! Öldüm , , Bittim !.

Esma : Ne tarafa gittiler ? ( Saçını başını yolar ) Ah yandım ,  
yandım ! namusum şerefim iki paralık oldu ! Biricik kızım  
elimden gitti !

Dudu : Su !. Bir yudum su ! Of ! Ay !

( Muhtaran kollarına düşer )

Esma : nereye gittiler ?

Muhtar : Ne tarafa götürdüler ?

Dudu : Ah , aman, sormayın bana ! Sormayın ! Ay , öldüm !. Çarpıntım  
kalktı !. Çarpıntım tuttu !.

Esma : ( Duduyu sarsar ) Söyle, kendine gel !

Dudu : Rezil oldum tezil ! İki paralık oldum !.

Muhtar : ne tarafa ?

Dudu : Tepeme bir şey indi ! Udu mu demir mi ! Of ! Yandım. kendini  
Esmanın kucagina atar !..

Esma : ( Duduyu iter ) Söylesene !

( Dudu bir baş işareti yapar, başının doğrulduğu yöne  
Muhtar ile Esma koşacaklarken Dudunun başı önüne  
düşer. Öbür ikisi duraklarlar )

Muhtar : Osmandı ? gördün değil mi ?

( Dudu aynı şekilde iki baş işaretini tekrarlar )  
Yardımcıları babası ile ağbisiydi değil mi ?

( Aynı baş işaretleri )

Muhtar : ( Esmaya ) Koş bacım, koş bohçasına bak ! Bohçası yerinde mi?

( Duduya ) babası , ağbisi, başka eniştesi de var mıydı ?

( Dudu gene bir " evet , , bir " hayır , , an-  
lamına gelen baş işaretleri ile karşılık verir )

Muhtar : Görür onlar ! Şimdi Yavaşların sülâlesi görür !. Muhtarın davasında şahitlik ederken kabadağılık etmek neymiş ! Onların sülâlesini yakalattırıp hapse attırayım da ~~on~~ gör-sünler günlerini...

Esmâ : ( Telâşla yetişir ) Bohçası yerinde..

Muhtar : Alâ ! Elbette yerinde olacak ! Kız kendi gönlü ile hazır-  
lık-  
lı gitmedi ya ! Görür o Yavaşlar..

( Bakınır ) ~~Bakınır~~

Bu nalınlar kimin ?

( Biri çeşmenin yanında, öbürü üç beş adım  
ötede, Şehrin ayagından çıkan iki nalını  
alır, Esmâya gösterir , )

Esmâ : ( Atılır ) Ah seherimin, seherimin..

Muhtar : Güzel ! Görür onlar..

Esmâ : Aman yarabbi ! nalınlarının biri nerde , biri nerde kalmış  
kızımın ! Perişan etmişler yavrumu !. Reziller !. haydutlar !  
Muhtar , şerefimi isterim muhtar ! namusumu isterim !  
alınayak baş açık sürüklemişler kızımı !..

( Dudu oflayıp puflamasını biraz hafifletir..  
Nalınlara bakar )

Muhtar : Sen işi bana bırak baci ! Bohçası yerinde, nalınlarının biri  
orda biri burdaydı ya , sen merak etme ! Belli ki kızını  
zorla götürmüşler ! ben şimdi karakola telefon ederim ,  
yarım saate kalmaz kızını onun eli değmeden sana teslim  
ederiz ! Öyde de deliğe gitmedik ~~ta~~ tek ~~ta~~ tek ~~ta~~ kalmaz ..

( Nalınların yerini işaret ederek )

Dudu baci gördün ya ! ~~nalınların~~ biri burdaydı biri burda  
nalınların yerini iyi belle !. İyi aklında tut !

P E R D E

---

## İ K İ N C İ

## P E R D E

u

## I. T A B L O

(Birinci perdeden bir hafta sonra )  
Birinci perdenin dekoru.

## I. SAHNE

( Dudu Karakuş - Muhtar )

Dudu Karakuş , aceleci adımlarla Akkuzuluların evine doğru ilerler. Akkuzuluların kapısını dinler. Döner.

Muhtar evinden çıkar, Akkuzuluların kapısına kulak verir, geri döner.

Dudu Karakuş , evine gireceği sıradayeni bir şey hatırlamış gibi , geri döner Akkuzuluların kapısına doğru ilerler.

Muhtar da duraklar , geri döner , Dudu ile karşılaşır.

Muhtar : Ne haber Dudu baci ? Akkuzululardan görünen oldu mu ?

Dudu : Olmadı ! daha henüz kapıları pencereleri kapalı !

Muhtar : Ben de merak ettim ! Hiç bu vakte kalmazlardı ...

Dudu : Kimbilir ? belki de bir işleri çıkmış , sabah karanlığından çekip gitmişlerdir..

Muhtar : nereye gidecekler ?

Dudu : Bağa, bağçeye .. Artık orasını kendileri bilir ..

( kapıyı dinler )

~~Muhtar~~ : baksana hiç kımıldama yok !

Muhtar : Evdedirler . Bir yere gidemezler ...

( Kapıyı dinler )

~~Bu~~ : İçerde biri H dolanıyor gibi .. Duy bak !. Duydun mu ? ..

Dudu : ( Dinler ) Duymadım !

Muhtar : hele az bekle .. şimdi doğrusu anlaşılır ..

( Birlikte kapının önünden ayrılır , çeşme-ye doğru ilerlerler )

Dudu : bana kalırsa erkenden çıkıp bir yere gitti bunlar ..

Muhtar : Onu bir kere aklından çıkar .. bir yere gidemezler ...

Dudu : neden gidemesinler ?

Muhtar : Gidemezler ! Dün akşam şehrin halini görmedin mi nasıldı !

Dudu : Ya ! ya..

Muhtar : Kız bitmiş, bir deri bir kemik kalmış ! Karakoldan buraya zor geldi . Ayakta duramıyordu , görmedin mi ?

Dudu : Gördüm ya , doğru dürüst konuşup anlaşılamadım da sebebini çıkaramadım ! Şehrin hali bana pek kederli gibi geldi , neden dersin ?

Muhtar : Kederden değil o ! yorgun . Görmedin mi ? anası koluna girmese yıkılacak gibiydi. Bunlar bir haftadır ne yemiş , ne içmiş, ne de doğru dürüst uyku yüzü görmüş !.

Dudu : Osman da zayıflamış mı böyle ?

Muhtar : Elbette ! zayıflamaz olur mu ?

Dudu : Ya Ali ?

- Muhtar : Alininki ( ne diyeceğini hemen kestiremez ) .. ne de olsa onlardan farklı .
- Dudu : Vah vah vah .. Bunlar çok çekmişler desene ..
- Muhtar : Beter olsunlar ! Sen de başka acıyacak adam mı bulamadın ?
- Dudu : Etrafta bu kadar fakir fukara var , acıyacaksan onlara acı !
- Muhtar : Benimkisi acımdan değil ya , sözün gelişi işte .. Doğru dü-  
rüst anlatsana Muhtar , nasıl olmuş , bunlar bir 8 hafta  
nerde kalmış , ne yemiş ne içmiş , nasıl yakalanmışlar ?
- Muhtar : "erde kalacaklar ? ağda bayırda ! Çalı diplerinde , ağaç  
kovuklarında , boş ağıllarda.. Nikâhlı değildi ya bunlar ~~orta~~  
ortaya çıksınlar !
- Dudu : Ya Ali ? Ali de onlarla beraber miymiş ?
- Muhtar : Ali kaçtıklarının ~~birinci~~ günü ayrılmış bunların yanından !  
Dayısının harmanına gizlenmiş.. Zaten iki gün önce de ya-  
kalandı !
- Dudu : Vah vah vah ! Vah garip vah !
- Muhtar : ne o ? Halâ acıyor musun bunlara ?
- Dudu : Neyse sen benim kusuruma bakma ! Benimkisi ~~iki~~ acımdan  
değil , dil alışkanlığı dedece ! Sonra ?
- Muhtar : Neyin Sonrası ? Alinin mi ?
- Dudu : Değil , öbürlerinin ..
- Muhtar : Onlar düne kadar aç kalmışlar , dün açlığa dayanamamışlar ,  
bir ağıla yanasıp ekmek istiyecek olmuşlar ; çoban ka-  
rınlarını doyurmuş ama tam ağıldan çıktıkları sırada  
candarmalarla ~~karşılaşmışlar~~ karşılaşmışlar !
- Dudu : Eee sonra ?
- Muhtar : Sonra işte bize haber verdiler , karakola gittik , komşuluk  
hatırı işte ! Dün işi gücü bırakıp bütün günümü kasabada  
geçirdim ! Neyse o itleri deliğe tıktılar ya içim rahat !  
Bir de bunların yardımcılarını bulup çıkarsam yüreğim daha  
da rahat edecek ! neyse ki Şehir bizi utandırmadı , kara-  
kolda iyi ifade verdi !
- Dudu : Ne dedi ?
- Muhtar : Ben , ne de olsa bir hafta o rezille dağda kaldı , o  
utanmaz bunu kandırmış , yahut korkutmuştur diye korkmuştum  
ama ~~o~~ korkum ~~boşuna~~ boşuna çıktı !
- Dudu : Peki ne dedi Şehir ?
- Muhtar : Ne diyecek ? Doğrusu ne işonu dedi ! Beni sürükleyip kaçı-  
rılar dedi !
- Dudu : Peki sonra ?
- Muhtar : Bunun sonrası ne kaldı ? Şeheri aldık , geldik işte el
- Dudu : Peki şey..
- Muhtar : Ne şeyi ?
- Dudu : Hani Şeheri doktor görmedi mi ?
- Muhtar : ( "eşesiz" ) gördü !
- Dudu : ( meraklı ) Netice ?
- Muhtar : Artık onunun orasını , neticesini karıştıрма !
- Dudu : Karıştırmadan olur mu ? Doktor ne dedi söylesene ?
- Muhtar : Ne desin doktor ? dedi işte ! ~~karşılaşmışlar~~  
~~Şehir~~ Hem dediyse ne olmuş ! Şehere daha uygun , daha  
oturaklı bir koca bulunur elbet !
- Dudu : Eh madem ki olan olmuş , doktor da demiş , anası ile ağbisi  
de başkasını arıyacaklarına oldu bitti deyiverselerdi bari !

- Muhtar : Daha neler ? Yoksa Dudu Bacı sen sahiden acıyor musun bunlara ?
- Dudu : aaa Vallahi değil ! Nesine acıyacak mışım onların ! Sen benim öyle dediğime bakma ! Benimkisi dil alışkanlığı ne de olsa ( Kapıyı dinler )
- Muhtar : ( Kapıyı dinledikten sonra ) Dudu Bacı , şimdi ~~ama~~ sana bana gene bir iş düşüyor ! Olanlar oldu ama, biz gene komşuluk ne gerektirirse yapalım !
- Dudu : Yapalım ! Ben benden yana hiç meraklanma !
- Muhtar : Ortada dönen sözleri duydun değil mi ?
- Dudu : Ne gibi ?
- Muhtar : Benim kulağıma gelen şu ! Yavaşlar araya adam koymuşlar , Seherin anasıyla ağbisinin aklını çelme ..Nikâh olursa Osman hapisten kurtulur diye uğraşıyorlarmış !.. Anasıyla ağbisinden yana korkum yok ama, ~~seher~~ banakalırsa seheri boş bırakmaya gelmez !
- Dudu : Eh anası ile ağbisi verici olmadıktan sonra ~~ı~~ boş bırakmalar'ne çıkar ? Kaçtı da gene dönüp gelmedi mi ?
- Muhtar : Onun orası pek öyle değil ! Sana bir sır söyleyeyim , sen bil başka da kimseye söyleme !. Seherin Yaşı on sekizini geçmiş !. Seherin bile on sekiz yaşını aştığından haberi yok ! sakın kendisine söyleyeyim deme ! Şimdi Seher Savcıya varıp ta , ~~Osman~~ bir selâm verir, Osmanı istiyorum derse, alır çıkar, kimse önüne geçemez ! Onun için çok tedbirli olmak gerek !
- Dudu : Aman Muhtar bunu bana iyi ki söyledin ! Söylemeseydin hiç akılma geleceği yoktu !
- Muhtar : Yoktu ya ! gördün mü ! Ben de onun için söyledim ! Şimdi Osmanın babası ile ağbisinin niyeti, Seherin anası ile ağbisi peki demezlerse, Seheri alıp kaçmak , Seherin gönlünü etmek !
- Dudu : O iş zor ! Avuçlarını yalasınlar ! Ben burdayken zor alır kaçarlar !
- Muhtar : Ha yaşa ! Ama anası ile ağbisinin de gözünü açmalı.. seheri hoş tutsunlar incitmesinler bu bir ; gözlerinin önünden hiç mi ama hiç ayırmassınlar bu iki ; sonra da arasını uzatmadan bir koca bulup kızı ~~ettir~~rsinler.. Bir kere kaçan kızı uzun zaman evde tutmaya gelmez ..
- ( Dudu kapıyı dinler )
- ( Muhtar da eğilir, kapıyı dinler )
- Gelen var galiba ?
- ( Dudu ~~alkışlar~~ !, dur , ses çıkarma , ~~da~~ anlamına hareketlerde bulunur )
- Hadi sen, seherin anasını gör de söyle !. dediğimi de sır tut ! Kimseye seherin yaşını ağzımdan kaçırayım deme anlaşıldı mı ?
- ( Muhtar sağdaki sokaktan çıkar )

## II.SAHNE

- ( Dudu yalnız )
- Dudu : ( kendi kendine ) Doğru kulun Allah yardımcısıdır elbet ! Artık Aliyi de Osmanı da hapisten kurtarmak kolaylaştı ! Mademki seherin Yaşı on sekizi geçmiş ! gerisi kolay ! İlâhi Muhtar bunu kime söyleyeyim ? ben bileyim kâfi !

III.SAHNE

(Dudu Karakuş - Esmâ Akkuzulu )

( Esmâ evinden çıkar )

Dudu : Ne oldun Esmâ bacı ? Bu sabah nîve görünmedin ? Nasılsın ? Sizin-  
kiler nasıl ?

Esmâ : Nasıl olalım Dudu Bacı ? başımıza gelen bu felaketten sonra !  
Ömer, sabah sabah, gün doğmadan kalktı kasabaya indi. Dün  
bir vekil tuttuktü Sehere , vekile para götürdü. Adamın gözü  
doysun da şu itlerle iyice uğraşsın !, namusumuzu şerefimizi  
kurtarsın ..

Dudu : Ya iyi olur !.. Seher nasıl ?

Esmâ : Seher daha ~~xx~~ yeni uyandı. Bu saate kadar hep uyudu . Ben de  
evin içinde gürültü olmasın , seher uyanmasın fiye sabahtanberi  
yerinden kimildamadım.

Dudu : İyi etmişsin ! çok iyi etmişsin !. Aman bırak uyusun , doya  
doya uyusun .. yorgunluğu geçsin zavallının !

Esmâ : Ah Dudu bacı bitmiş kızım , bir deri bir kemik kalmış ! dün  
akşam sen de gözünle gördün ya o rezil bir haftada ne hale  
getirmiş kızımı !. Bir haftadır aç bi ilâç o ~~it~~ , elinde  
bıçak , hendekten hendeğe, mağaradan mağaraya sürüklemiş  
durmuş yavrumu ! perişan etmiş , mahvetmiş ..

Dudu : Eh bir iki gün dinlenirse bir şeyi kalmaz İnşallah !

Esmâ : Kalmaz olur mu ! Ah kalmaz olur mu ? bir kere olanlar ol-  
duktan sonra ! Hiç gül açar da koklanmadık goncanın yerini  
tutar mı ? Koklanmadık goncaydı benim kızım ! Koklanmadık  
gonca gitti yerine sararmış solmuş gül geldi ..

Dudu : Neyse madem olanlar olmuş , olanları unutun da siz gene onu  
hoş tutun ! Gül açmakla kokusu hemen geçmez nasıl olsa !  
Açmış gülün de meraklısı bulunur ! bakarsın yarın öbürgün  
gene hayırlı bir kısmrtı çıkar seheri evlendirirsiniz !

Esmâ : Ah Dudu bacı ah ! Kim çıkacak ? Kim çıkar da kaçırılmış  
kızı gelin alır ! Artık çıkan kismet te ona göre bir kismet  
olur elbet ! Yandı gül gibi kızım yandı !

Dudu : Çıkar çıkar, hem de daha ne kismetler çıkar ! ~~Allahın~~  
~~Allah~~ kismetten ümit kesilmez ! Seher Allah bağışlasın hem  
genç hem de güzel ! Ama dediğim gibi şimdi siz onu hiç baskı  
altına almayın ! hoş tutun !

Esmâ : Daha nasıl hoş tutalım Dudu bacı ? bir dediğini iki etmedim  
bu güne kadar . Bu saate kadar uyuyur baksana !

Dudu : Ne-bileyim öyle azarlamıya fakan kalkmayın !

Esmâ : ( yakınıır ) Hiç azarlar mıyım ! ah ! hiç azarlar mıyım ?  
azarlanacak halimi kalmış yavrumun ! O aç domuz yemiş bitir-  
miş bakmaya kıyamadığım ~~xxxxxx~~ ceylânım ! Su mahleme  
hele bir başlasın ! O kurtulacak olursa bilirim ben ona yapa-  
cağımı !

Dudu : O zaman yapmasına yap ya , şimdiki halde kızının üstüne fazla  
varma !.

Esmâ : Hiç varır mıyım hiç varır mıyım !.

Dudu : sakın öyle özüünü yüzüne filan vurmaya kalkma ..

Esmâ : Hiç vurur muyum Allah saklasın ! hiç vurur muyum !

Dudu : Onu pek sıkmayın şimdi. Gözden uzaklaştırmasanız da kendi  
bildiğine bırakın ..

~~xxxxx~~:

- Esma : Zaten ne gelir elimden Dudu bacı ! ? Bütün gün başında dikilip bekliyemem ki !. benim sabahtan akşamakırk yere yetişmem lâzım . Ağbisinin desen işi başından aşkın ! Ben gene şunun şurasında güvendiğim bir sen varsın !..
- Dudu : Ben onu gözümün ucundan hiç ayırmam merak etme !
- Esma : Ben anasıyım ne de olsa açık açık konuşmam ! Kuzum bacım sen şunu karşına alıp bir dinlesen ! düşündüğünü başından geçeni anlasan .. Ben de meraktan kurtulurum hiç değilse .. Ben eltime kadar gidiyorum , şimdi varır dönerim.. Dediğimi ~~xxxxxx~~ bir sevap yapıver ne olursun kuzum bacım !
- Dudu : Sen hiç merak etme ! ben onun ağzını ararım ~~ah~~ daha bir sözünden ne düşündüğünü anlarım ! Bir şaşkınlık edecek olursa, ~~doğrusu ne~~ etmesine bırakmam , doğrusu ne ise onu aklına sokarım ! Hadi sen için rahat rahat git gel !..
- Esma : Allah senden razı olsun bacım ... Hadi şimdilik hoşça kal ..  
( Şağdaki sokaktan çıkar )
- Dudu : Güle güle .. Güle güle !. Allah cümlemizden razı olsun !.  
( Kendi kendine ) Şu işi fazla uzatmadan bir yoluna koymalı !  
Çocukların mahpusluğu beyhude uzamasın !.  
( Akkuzuluların kapısını çalar )

#### IV. SAHNE

( Dudu Karakuş - Seher Akkuzulu )

( Seher gerinerek kapıyı açar )

- Dudu : Kız Seher bu saate kadar bu ne uykusu böyle ?
- Seher: ( Esner ) Annem nerde ?
- Dudu: Engene kadar gitti !
- Seher: Ağbim ?
- Dudu : O da kasabaya inmiş !.
- Seher: "asabaya mı ?
- Dudu : "asabaya inmiş vekil tutacakmış ..
- Seher: Vekil mi ? ne diye ?
- Dudu : Annen öyle dedi . Ne bileyim?.. Senin için galiba ..
- Seher: Ha sahi ..( "avaya bakar ) Neredeyse kuşluk olmuş ..
- Dudu : B vakte kadar hep uyudun mu ?
- Seher: Uyudum ya ..
- Dudu : Dün akşam çok mu geç yattın ?
- Seher: Yoo..  
( Esner )
- Dudu : Öyleyse ?  
( Esner )
- Seher: Dün akşam eve vardım, iki lokma yemek ya yedim ya yemedim, başımı yastığa koydum , koyar koymaz da uyudum.. Bu saate kadar da uyumuşum ..
- Dudu : Mağallah Mağallah ..
- Seher: Hani biraksalar daha da uyurdum..Bir haftadır gözümü kapamamıştım ..( Mesuttur )
- Dudu : Neden uyutmadı mı ?
- Seher: Kim ?
- Dudu : Kim olur ? Osman ..
- Seher: Yoo.. O uyu dedi amma...
- Dudu : Niye uyumadın öyleyse ?
- Seher: ( Son derece mutlulukla göğüs geçirir ) Ah !.

Dudu : Allah bilir neler çektin ~~maxi~~ kızım ! Bir haftadır dağlarda ne yedin , ne içtin ! Bak dün akşadan bu yana yüzüne kan gelmiş !

Seher : Allah ne verdiyse yedik işte ! pek öyle aç ta kalmadık ..

Dudu : Dağ yerinde ne bulur da ne yer insan ? Bir haftadır neler çekmişsin ! Vah vah vah !

Seher : Çok ! Ben öyle boğazıma düşkün değilimdir ki ..

Dudu : Peki ne yedin böyleyse ..

Seher : Acıktıkça bağlardan üzüm yedik , ağaçlardan armut topladık.. Daha bunun gibi..

Dudu : Vah vah vah Hiç etraftan gelen geçen olmadı mı a kızım ? Hiç gözüne ilişen olmadı mı ?

Seher : Ne gibi ?

Dudu : Hiç değilse selenmedin de seni gelir kurtarırdı !

Seher : ( Omuz silker ) Oldu !

Dudu : E peki selenmedin mi ?

Seher : seslenmedim işte !

Dudu : Çok mu uzaktalardı ..

Seher : Yopo !

Dudu : E peki ?

Seher : ( Omuz silker ) değildi..

Dudu : Nasıldı ?

Seher : Biz ilk gün bir hayıt kümesinin dibindeydik ..

Dudu : Eee ?

Seher : Ali bizi bırakıp gitmişti..

Dudu : Güzel ..

Seher : Bizi arıyanlar hayıt kümesinin öbür tarafından dibinden geçtiler ..

Dudu : Yetişin deyemedin mi ! ?

Seher : ( Omuz silker )

Dudu : Seylesene ! Diyemedin mi ?

Seher : Diyemezdim ki ..

Dudu : Niye ?

Seher : Diyemezdim işte ..

Dudu : Osmanın elinde bıçak mı vardı ?

Seher : ~~Yaxı~~ ( baş işaretleriyle birlikte ) İııı !

Dudu : Ne oldu dilin mi tutuldu ?

Seher : İıı ııı !

Dudu : Peki niye demedin !

Seher : Diyemedim !

Dudu : Bir sebebi var elbet söylesene !

Seher : Şey .. Hx

Dudu : Hadi söyle !

Seher : Utandım ..

Dudu : Utanadın mı ?

Seher : ( İşaretle ) üstüm başım açıktı da ..

Dudu : Haklısın lanladım ... Vah vah vah ..

Seher : ( iç çeker ) Dudu baci ..

Dudu : ne var ?

Seher : Osmanın ~~ay~~ ayaklarındaki çizimler var ya ..

Dudu : Var, ne olmuş !

Seher : O çizimler Osmanın kendisinin ...

Dudu : Başkalarının olacaktı ..

Seher : Hani bir kere lafı açılmıştı ya aramızda..Agbisinin değilmiş !

Dudu : peki başka kimseye rastlamadınız mı bir hafta içinde ?



Seher : Hastladık elbet !  
Dudu : Nasıl ?  
Seher : İkinci gün bir ağıla ~~gırdık~~ sığındık ! Tam biz ağıla girdik kapandık , biraz sonra ağılin çobanı geldi..  
Dudu : İyi ya Çobana niye söylemedin  
Seher : Söyliyemezdin ki ..  
Dudu : Niye söyliyemezdin !?  
Seher : Çoban Osmanla tanış çıktı ! Osmanın hatırını kırıp beni kurtaracak değildi ya ..  
Dudu : Kimbilir belki de ~~Osman~~ kurtarırdı !  
Seher : Dudu bacı ..  
Dudu : Hayrola ?  
Seher : Osmanın babası ile Muhtarın arası neden açık biliyor musun?  
Dudu : Bir şeyler işittimdi ..  
Seher : O işte Osmanın babası haklı ! Muhtarın dedikleri hep yalan ..  
Dudu : Peki öyle olsun ! Üçüncü gün, dördüncü gün kimseyi göremediniz mi ?  
Seher : Üçün cü gün ağılda çoban bizi misafir etti. Dördüncü gün candarmalar göründü uzaktan , ağıldan çıktık, derken bir atlıyla karşılaştık..  
Dudu : Atlıya deseydin işte ! hazır atı da varken..  
Seher : Atlı bir şey sormadı ki bana ! Yanımızdan geçti gitti..  
Dudu : Aferin sana .. ~~Sen~~  
Seher : Dudu Bacı !  
Dudu : ne söyliyeceksin gene ?  
Seher : Osmanın sınıfı piyade ya ..  
Dudu : İyi işte ..Askerliği kısa sürer..  
Seher : Dişleri de öyle karşıdan görüldüğü kadar büyük değil ..  
Dudu : ~~Sen~~ Büyük diyen sendin ben değildim ki !. Peki beşinci gün ?  
Seher : Eh artık beşinci günü de dilimi tuttum ..  
Dudu : Niye ?  
Seher : Olan oldu dedim , bundan sonra beni kim alır dedim.. Kiminle karşılaşırsak ~~Osman~~ yanından , Osmanın ardından yürüyüp geçtim..  
Dudu : Eh hayrılısı olsun ne yapalım ..  
Seher : Dudu Bacı ..  
Dudu : Söyle !  
Seher : Osman çok hapşis yatar mı dersin ?  
Dudu : Artık onun orasını sen bilirsin ..  
Seher : Nasıl ben bilirim ?  
Dudu : Mahkemedede sen ne dersin öyle olur ...  
Seher : Ben ne diyeyim bilmem ki ? İki arada bir derede şaşırdım kaldım..  
Dudu : neyse doğrusu onu söyliyorsun !.  
Seher : Kendim kaçtım desem ?... değil ! sen de gördün ya beni nasıl zorla kaçırdılar ...  
Dudu : Gördüm .. gördüm..  
Seher : Hem kendim kaçtım desem annemle ağbim gücenir , sonra da yalan olur ..Söyle yalan olmaz mı ! ?  
Dudu : Hem de nasıl !.  
Seher : "Endim kaçmadım desem ?.. Bu defa da Osmana günah ! Aliye de günah ..Hem..~~Osman~~  
Dudu : Hem ?  
Seher : Ben de ne olurum bilemem ki ? bana da günah ...Ne yapayım sen söyle !  
Dudu : Ben sana ne söyliyeyim kızım !  
Seher : Bir akıl öğret nolursun ..

Dudu : Sen hiç telâş etme ..Banada bir şey sorma ..  
Seher : Ah ne yapayım bilmem ki !  
Dudu : O akli bir iki güne varmaz kendin bulursun .. <sup>D</sup>ak annenle  
Muhtar geliyor .. (Muhtar'la Esmâ sağdan girerler )

V . SAHNE

( Öncekiler , Esmâ, Muhtar )

Esmâ : Seher kalktın mı kızım ?  
Seher : Kalktım ..( somurtur )  
Muhtar : İyi uyudun mu kızım ?  
Seher : Uyudum..  
Muhtar : Maşallah ...  
Esmâ : Dün gece rahat ettin mi kızım ?  
Seher : Ettim..  
Muhtar : Maşallah ...  
Esmâ : Dudu bacı nasıl buldun Şeheri ?  
Dudu : Çok iyi aşallah ?  
Esmâ : Sen muhtar amcası ?  
Muhtar : Dünden beri çok değişmiş Maşallah !.  
Esmâ : Maşallah maşallah !.  
Dudu : Maşallah maşallah ...  
Esmâ : Öğleye bir istediğin var mı kızım ?  
Seher : ( Omuz silker )  
Muhtar : Söyle kızım sıkılma..  
Esmâ : Hadi ne istersen söyle..  
Muhtar : Söylede annen ne istersen pişirsin sana ..  
Seher : Yok ..  
Muhtar : hadi amma annenin gönlünü kırma..  
Esmâ : Hadi kızım üzme anacığını ..  
Dudu : Aklına ne gelirse söyle ...  
Seher : ( Ağlamak üzere ) Yok benim sizden bir istediğim..  
Esmâ : Neyin var ?  
Muhtar : Ne oldun kızım ?

( Seher ağlamaya başlar )

Dudu : Biz ne yaptık sana ?  
Esmâ : Söyle kızım üzme anacığını..  
Muhtar : Vah garip yavru vah !  
Dudu : Vah biçare kuzucuk vah !  
Seher : ( Muhtara ) Ben garip yavru değilim ...( Duduya ) Biçare kuzu  
da değilim...  
Muhtar : Peki peki garip yavru olma...  
Dudu : Peki peki biçare kuzu olma..  
Esmâ : Ah benim talihsiz kızım ah !.  
Seher : Ben talihsiz de değilim ..

( Hıçkırıkları artar )

Esmâ : Ah ne diyeyim sebep olanlara ~~bilmem ki~~ bilmem ki !.  
Seher : Bırakın beni ! bırakın ...  
Esmâ : Allahtan bulsunlar !.  
Seher : Siz bulun asıl Allahtan !..  
Esmâ : Annene mi ?  
Muhtar : ( Esmâya ) Suus !  
Dudu : ( Esmâya ) Hiç üstüne varma !  
Muhtar : ( Sehere ) Peki peki .. Haklısın kızım haklısın ..  
Dudu : ( Sehere ) Peki peki , s haklısın hadi git içeri de dinlen ...

- Seher : Değmeyin bana ! bırakın beni...  
( kendisini içeri sokmak isteyen Muhtar ile  
Dudu elinden kurtulur eve girer )
- Esmâ : Yarabbim ! ne günahım var bilmem ki ! ben bunları da mı  
görecektim !
- Muhtar : Suuust hiç sesini çıkarma ! Hiç üstüne varma..
- Dudu : ne yapsın kızcağız kolay mı ? başına gelenlerden sonra ?
- Muhtar : Yaa yaa ! Onun için hoş tutun siz onu !
- Esmâ : Ah Muhtar ne yapalım bilmem ki !
- Muhtar : Şöyle hemen bu günden tezi yok gönlünü etmiye bakın @
- Esmâ : Nesi eksik ?
- Dudu : Ya ! Her şeyi tamam Maşallah ! ( Seyirciye ) Bir Osmanı  
yok ...
- Muhtar : ( Esmâya ) Hemen bu gün yeni bir fâstan alın.. yarın götürün  
Bilezik alın , altın alın.. incik boncuk alın ..
- Esmâ : Ah Muhtar ondan bileziği incik boncuğu kim esirger , hemen  
gidelim alalım ..Ama baksana bana ne dedi..
- Muhtar : Sonra da arkasını uzatmayın hemen evlendirin ...O ne derse  
desin kıymeti yok !
- Esmâ : ( Ağlamaklı ) Ah çileli başım ! Çileli başım .. Ben bunları  
da mı görecektim !
- Muhtar : ( Esmânın koluna girer ) Suuust sakın ha !
- Dudu : ( Esmânın öbür koluna girer ) Hışt sakın ağlıyayım deme !
- Muhtar : Tut kendini ! dayanıklı ol !
- Dudu : Allah göstermesin ,sakın kızının önünde ağlama ...
- Muhtar : hadi sus !
- Dudu : Sil gözlerini ..
- Muhtar : sesini kıs ..
- Dudu : Gülümsemeye çalış ..
- Muhtar : Ah şöyle !..
- Dudu : Ha yaşa !.
- Muhtar : Analık böyle olur ...
- Dudu : Hadi şimdi gir içeri...

( Muhtarla Dudu arasında şaşırان, hareket-  
lerini onların dediklerine uyduran Esmâ  
eve girerken ..)

P E R D E

## II. T A B L O

( Birinci tablodan bir ay sonra )

## I. SAHNE

( Muhtar - Ömer Akkuzulu )

Muhtar : Çok şükür oğlum Ömer , vicdanım rahat ! Rahmetli baban mezarında rahat rahat uyusun ! Benim verdiğim ifadeden sonra, Osman Yavaş olacak o rezil, savcının elinden üç yıl yemeden kurtulamaz !..

Ömer : Eksik olma Muhtar !

Muhtar : Benden yana helâl olsun ! ne zahmeti var ! Bir gün işimizden gücümüzden kaldık , hepsi o ! Helâli hoş olsun !

Ömer : Eksik olma Muhtar ama biz namusumuzdan şerefimizden olduk ! üç yıl hapisle namusumuz şerefimiz ödenir mi !

Muhtar : Ödenmez elbet ! Ödenir diyen kim ? Kanunlar hep suçludan yanadır, hep itten kopuktan yanadır işitmedin mi ? Kanunlar hafif ! Hiç değilse Dudu bacı benim dediğim gibi ifade vereydi kanunların hafifliğini giderirdik ! O zaman Osmanın babası ile ağbisini de atarlardı içeriye, onlar da üçer yıl yedi mi dördünün cezası ederdi 12 yıl , eh az çok bir şeye benzerdi.. Sizin de namusunuz şerefiniz ödenirdi .. değil mi ya ? ..

Ömer : Seherin demesi de Dudu Bacının demesini tutuyor baksana ..

Muhtar : Ben dudü bacıya inanmadığım gibi Sehere de inanmam ! Sen de benim gibi ikisine de ~~ixxx~~ inanma ! Ben Seheri kimin kaçırdığını nasıl kaçırdığını görmedim ama görenlerden iyi bilirim. Bunun bir yataklık edeni vardı elbet ! Olmasa bir hafta dağda bayırda kalınır mı ? Osmana babası ile ağbisinden başka yataklık edecek kim olur ? Onun için Dudu Bacı benim dediğim gibi ifade ~~ixxx~~ vereydi günaha girmezdi !

Ömer : Muhtar, bir de bunlar üç yıl da yemezlerse ...O kadar vekil parası verdim... o kadar masraf , o kadar gel git ..

Muhtar : Yemesine yerler ya sen gene tedbirini eksik etme ..

Ömer : Daha ne tedbiri kaldı bunun ! ?

Muhtar : Osman yavaş hapiste diye pek güvenme ! Seheri bu güne kadar başıboş bıraktığınız yeter ! Bundan sonra şu işi daha bir sağlama bağlasanız fena olmaz ..

Ömer : Ananın bir dakika kızı yanından ayırdığı yok .. ben desen ~~ixxx~~ işlerin bu ~~ixxx~~ kesat zamanı kalktı gönlü olsun diye Sehere anam ne dediyse aldım..

Muhtar : Yalnız üstbaş ~~ixxx~~ , hoş tutmak ~~ixxx~~ kâfi değil bu işte ! Seheri artık fazla beklemeden baş göz etmenin çaresine bakmalı ..

Ömer : Bakmalı ya ...

Muhtar : Madem ki başınıza bir kere bu iş geldi..Bir an önce baş göz eder âlemin dilinden kurtulursunuz .. Etrafta bu kadar istiyeni var , artık birinden birinde karar kalmanın zamanı ..

Ömer : İstiyenler var ya ...

Muhtar : Bunun yasa ması yok ! daha seherin öyle pek yüzü gözü açılmadı Ama evlilik nedir ne de olsa anladı.. Şimdi uykusu kaçtı mı yanında birini arar.. Bunu kabul et ! ~~ixxx~~ ettin mi ?

Ömer : Ettim ya ..

- Muhtar : Arayınca da daha aklına Osman gelir..Ama iyi kötü bir koca-  
caya varırsa , Osmanı yavaş yavaş unuttur ..Artık onun için  
kısmetlerinden birinden birini seç..
- Ömer : Kısmetlerinden hiç biri de Sehere göre değil ki..
- Muhtar : Değil olur mu ? Hangisi değil .. Her biri kerli ferli  
adamlar .. Bu köye komşu dört köy var dördünün de ağası  
Seheri istedi ,daha ne oldu ..
- Ömer : Daha ortada istiyen yok ya.. ~~Kıyma~~ lâfı var..
- Muhtar : Daha ne olsun ! Benim kulağıma gelen Kadir Çavuş istetmiş  
bile .. bu bir doğru mu ?
- Ömer : O doğru ?
- Muhtar : Uzun Hafız aracı koymuş , bu iki koydu mu ?
- Ömer : Koydu .
- Muhtar : Satılmış Ağanın gözü varmış , kulağınıza geldi mi ?
- Ömer : O da geldi ..
- Muhtar : Lâtif Kâhya ben alırım hiç birine bırakmam ne kadar  
şeyiz ne kadar ağırlık isterse veririm demiş , aslı var mı?
- Ömer : Var ya...
- Muhtar : Varsa daha ne duruyorsun ..Gözün kapalı bunlardan hangisine  
he desen olur ..
- Ömer : Ben demesine derim ya .. Seher ne der ?
- Muhtar : Sen Seherin demesine bırakırsan işi geçen seferki gibi olur-  
sun '...
- Ömer : ~~Eskiden~~ Bu dediklerini Sehere bir açalım bakalım ..
- Muhtar : / Sen seherin demesine de hiç aldırma ! Osman üç yıl yedi de  
Seher Osmandan umudunu kestimişti x kime olsa peki der !  
Hadi sen hiç durma ! Hemen davran ; birinden birine he  
deyiver ..

## II.SAHNE

- Akkuzuluların evi -

(Ömer Akkuzulu - Eşma Akkuzulu )

- Ömer : Anne Seher nerde ?
- Eşma : Dudu bacıya kadar gitti ..
- Ömer : Benim seninle Seher için konuşacaklarım vardı, burada olma-  
dığı iyi oldu..
- Eşma : Konuşalım ne istersen ..
- Ömer : Mademki bu iş bir kere başımıza geldi ..
- Eşma : ( İç keşker ) Ah ne yapalım evladım ...
- Ömer : Bu kadar masraf ettim para döktüm, sağa sola koştum...
- Eşma : Eksik olma oğlum, Allah senden razı olsun ..
- Ömer : Seheri de artık evlendirmeli ..
- Eşma : Eh İnşallah hayırlı bir kısmeti çıkar da onun da yüzü  
güler ..
- Ömer : Kısmet kısmettir ! Sen herkesin gönlüne göre kısmet çıkmasını  
beklersen ~~xxx~~ sonu gene böyle hüsrandır.. ~~Kıyma~~ bana  
kalırsa bu güne kadar çıkan kısmetlerinin her biri öbüründen  
iyi ..
- Eşma : Çıkan kısmetlerin hangisi Sehere uygun oğlum ?
- Ömer : neden ! Kadir Çavuşun nesi var ?
- Eşma : Ülen karısından üç çocuğu var.. ~~Kıyma~~ Kardeşin Kadir Çav-  
uşla evlensin de çocuklarına dadılık mı etsin !
- Ömer : Peki Kadir Çavuş deyip dayatmıyayım , Uzun Hafız fena mı

Esmâ : Aman oğlum ben kardeşini yoldama buldum ?  
 Ömer : Neden ? Uzun hafız gibi Alim, Uzun hafız gibi hali v...  
 yerinde bizim köyde kim var ?  
 Esmâ : O evli ya , onun nikâhlı karısı var ya oğlum !  
 Ömer : Var ama karısı kaç yıldır yatalak ! Bir iki yıl yaşamaz ölür..  
 Esmâ : Şimdi kalkalım da seheri Uzun afıza imam nikahıyla mı verelim..  
 Ömer : İmam nikahıyla verirsek temelli verecek değiliz ya .., bir iki  
 yıl sonra karısı ölünce Seheri nikahına alır ! hem sen san-  
 ki ne nikahıyla evlendin ? Sen başkanikahla mı evnedin de Se-  
 here olmaz diyorsun ..  
 Esmâ : Bizim zamanımızda usul böyleydi , şimdi usul değişti.. Usul nasılsa  
 evlilik öyle olur. Hepsine peki ama bu dediğin olmaz..  
 Ömer : "adi baka" Uzun hafızı da bir yana, Lâtif Kâhyanın olsun ..  
 Esmâ : ~~KatırxKa~~ İyi Vallaha Lâtif Kâhyanın iki kızı var iki kızı da  
 Seherin yanında .. Ayıp değil mi ?  
 Ömer : İyi ya evin bütün işini o iki kıza görür Seher de rahat eder..  
 Ben seherin rahatı için Lâtif Kâhya olsun dedim..  
 Esmâ : Dur hele daha acele etme .. Biraz daha genci çıksın da öyle..  
 Ömer : Satılmış Ağa Lâtif Kâhyadan genç ...  
 Esmâ : Satılmış Ağa da onunla akran sayılır.. Lâtif Kâhya altmışında  
 ise Satılmış Ağa elli beşinde .. On sekizinde kız için farkeder  
 mi ? Hem satılmış Ağa tekin değil..  
 Ömer : Nesi tekin değil..  
 Esmâ : Bu güne kadar üç karı aldı üçü de bir iki yıl yaşandı oldu..  
 Ömer : Sen böyle giderse herkese kusur bulursun .. Beni de düşün..  
 Esmâ : Dur oğlum daha bunun burasında ne oldu .. Bu iş kardeşinin başına  
 geleli henüz kırk gün geçmedi bu kadar istiyeni çıktı, kırk  
 gün daha geçsin daha da istiyenleri çıkar elbet..  
 Ömer : Ben bu kadar para döktüm, bu kadar sağa sola koştum.. Beni de  
 düşün.. Bunların her biri ne çeyiz istiyor ne mal .. ~~Seheri~~ Sen  
 her birine bir kusur buldun ama Seherin kusuru yok mu ? Seher  
 de kız oğlan kız değil ya ..  
 Esmâ : Eh kız oğlan kız olmasa da ona göre bir kısmeti bulunur ..  
 Ömer : Ben dinlemem ! Alırsın kızını karşına konuşursun , sen beğen-  
 miyorsun ama belki de o beğenir ne ~~katırx~~ bilirsin ! Ben  
 bütün köye karşı böyle başı önünde yaşıyamam ! Madem bu iş  
 bir kere başımıza geldi , kismete boyun eğmek lâzım , seheri  
 bir an önce baş göz ederiz , şerefimiz namusumuz da temizlenir..

### III.SAHNE

- Dudunun Evi -

( Seher Akkuzulu - Dudu Karakuş -

Seher : Dudu Bacı nolursun hepsini anlat !  
 Dudu : Anlattım yakızım. 'daha bunun anlatmadık nesi kaldı ?  
 Seher : Osmanı yakından gördün mü ?  
 Dudu : Görmem mi ?  
 Seher : Ne kadar yakından gördün ?  
 Dudu : Ben şahittim.. O da hâkimin karşısında parmaklakların ara-  
 sında duruyordu Ali ile beraber. Mübaşir aldı beni parmaklık-  
 ların yanını, ikisinin önüne dikti...  
 Seher : Osman nasıldı ? dikkat ettin mi ?  
 Dudu : Etmez miyim ? o yüzden lâfımı bile şaşırdım ..  
 Seher : Nasıldı !  
 Dudu : İyi değil !..

Seher : Sahi mi ? Zayıflamış mı ?  
Dudu : ( Önce şaşkın ) Sahi ya sahi !. ( Birden kavrır ) Zayıflamış  
ya ..  
Seher : Çok mu zayıflamış ?  
Dudu : Çoook! bir deri bir kemik ..  
( Seherin hareketlerini kollar )  
Seher : Vah "avallı Osman" vah ! Zayıflamasını ben sebep oldum !..  
Dudu : Bitmiş çocuk ...Canlı cenazeye dönmüş ...  
Seher : Ah Dudu bacı ben galiba aptallık ettim !.. Acaba bana  
kızgın mı ? j  
Dudu : Bilmem ...  
Seher : Kızsa da hakkı var ! Ben ona bu yaptıklarımı yaptıktan sonra !  
Dudu : Şey ,aklıma geldi ..  
Seher : ( Heyecanlı ) Ne geldi ?.  
Dudu : Kızgın değil dediler ..  
Seher : Osman mı ?  
Dudu : ( Başıyla tasdik eder )  
Seher : Bana mı ?  
( Dudu başıyla tasdik eder )  
Seher : ( Birden Dudu bacıyı kucaklar ) Ah Dudu bacı bana kızgın  
olmasın ne olur !..  
Dudu : belki de dedikleri gibidir..  
Seher : Kimden duydun ?  
Dudu : ( Şaşırır sonra toparlanır ) Duydum işte senin nenen lâzım ?  
Seher : Bana kırılmamış demek ! Ne demiş ?  
Dudu : Seheri bir kere daha görsem üç yıl da yatsam , on üç yıl da  
yaşam yapmaz demiş...  
Seher : ( Yerinden fırlar ) Giderim öyleyse hemen giderim...  
Dudu : Ne zaman ?  
Seher : Gelecek sefer mahkemeye bende giderim...Peki başka ?  
( Yerine oturur )  
Dudu : Sehere kalsa benden ayrılmazdı ya kabahat hep o ağbisi ale  
anasında demiş...  
Seher : Doğru ! Bu doğru ... Ah o annemle ağbim !.. Başka ?  
Dudu : Hapislik bir şey değil ama, hasretlik zor diyormuş...  
Seher : Zor ya ! Hem de çok zor !. Başka ?.  
Dudu : Hepsi bu kadar ..  
Seher : ( Az düşündükten sonra ) Çok mu zayıflamış ?  
Dudu : Çok !.  
Seher : Ne kadar ?  
Dudu : Görsen tanıımsın !.  
Seher : Allah bilir iştahı kesilmiştir ..  
Dudu : Hiç kalmamış.. ağzına lokma koymuyormuş ..  
Seher : Allah bilir uyumuyordur da ..  
Dudu : Hiç uyumuyormuş !. Bütün gece gözlerini tavana dikip kımıldama-  
madan düşünüyormuş M.  
Seher : Ne düşünüyor muş ?  
Dudu : Ne düşünecek ? seni elbet ..  
Seher : Dudu bacı ..  
Dudu : Ne var ?  
Seher : Şey...  
Dudu : "öyle ..  
Seher : Ben de bütün göce onu düşünüyorum...  
Dudu : Eh kaç para ...  
Seher : Acaba ne olur dersin ?  
Dudu : Kimbilir, yakınlarına sorarsan Osman böyle giderse üç yıl

dayanmaz ölür diyorlar ..

Seher : ~~Allah göstermesin~~ ( Birden bir hafif bir çığlık atar ) ~~Allah!~~  
Ay ! Allah göstermesin ..

Dudu : Ne oldu ?

Seher : O ölürse ben de ölürüm ..

Dudu : Öyleyse ne duruyorsun a kızım ! ?

Seher : Ne gelir elimden ? Hapisaneye girip kaçıraramam ki ..

Dudu : İstersen pek alâ kaçırırsın ..

Seher : Açırabilecek olsam bir dakika durmam ..

Dudu : Hapisanenin anahtarı senin elinde a kızım ! Sen Osmanı hapis-  
seneden çıkarmayı kafana koydun mu kimse seni tutamaz !.

Seher : ( Artan heyecanla ) Söyle nasıl ?

Dudu : Senin ~~xxxxxx~~ yaşın on sekizi geçmiş ..

Seher : ~~xxxxxx~~ Ne olur geçmişse ?

Dudu : Yaşı on sekizi geçen kız dilediğine varır..Ne anasına so-  
rarlar ne babasına .. sen şimdi kalkıp ta savcıya selâm dur-  
dun , ben Osmana varacam dedin mi kapılar ardına kadar açık  
sana.. Osmanı koluna takar öyle çıkarsın ..

Seher : Öyleyse dedim gibbi .. Ama ben avcıya nasıl varayım .. Ağbimle  
anam bırakmaz ki..

Dudu : Ondan kolay ne var ? Ben şimdi Osmanın babası ile ağbisini  
görmüş işi açarım ; onlar şosadan bir taksi çevirirler ,  
ben de biner Savcıya gidersen ...

Seher : Ne olursun Dudu Bacı Osmanın babasını hemen gör , hiç gecikme..

Dudu : \* Sen git öyleyse bohçanı hazırla ! ben birazdan haber ge-  
tiririm sana ..

## IV. SAHNE

( Seher - Esma Akkuzulu )

( Seher Dudunun evinden çıkar. Esma kendi  
evinin kapısında görünür )

Esma : Kız Seher nerede kaldın ?

Seher : Hiç ! geliyorum işte..

Esma : Akşam oldu neredeyse farketmedin mi ?

Seher : Evden çıkalı daha ne oldu ? Bir çeyrek ya geçti ya geçmedi..

Esma : Hadi geç içeri de ateşi tutuşturdun.. Daha ateş yanacak ta  
akşama yemek pişecek ..

Seher : Şimdi ..hemen tutuştururum..

( Seher eve girer )

## V. SAHNE

( Esma Akkuzulu- Dudu Arakuş )

( Dudu evinden çıkar )

Esma : Nereye böyle Dudu Bacı ?

Dudu : Köyün içine kadar bir uzanıp ta geleceğim ..

Esma : Eksik olma , Ömer bu gün mahkemede verdiğin ifadeden pek  
memnun kalmış ..

Dudu : Eh ne gelir ~~xxxxxx~~ başka benim elimden ? ne gördüm-  
se onu söyledim..



Esma : Ömer çok iyi söyledi diyor ! Osman üç yıl yemeden kur-  
tulmazmış ..  
Dudu : Söyledim söylemesine Es ma Yenge ama bilmem ki iyi mi  
ettim fena mı ?  
Esma : Ne gibi ?  
Dudu : İşinize karışmak gibi olmasın ama siz he deyivereydiniz de  
bunları birleştiriverediniz daha doğru olmaz mıydı bilmem ki?  
Esma : Aman o günleri Allah göstermesin ! Allah yazdıysa bozsun?  
Dudu : Orası öyle ama madem bir kere olanlar oldu ..  
Esma : Olanların hiç bir hükmü yok ! Benim kızım kız olmuş dul  
olmuş peşinde koşanlar çok !  
Dudu : Hayırlısı olsun çoksa ! Kimlermiş onlar ?  
Esma : Duymadın mı ?  
Dudu : Nerden duyayım ? Bütün gün evden dışarı bir adım attığım mı  
var ?  
Esma : Etrafta ne kadar köy varsa hepsinin ileri gelenleri Seherimin  
peşinde..iş bir kere bizim vermeğe gönlümüz olsun ..  
Dudu : Vallahi duymadım..  
Esma : Satılmış Ağa haber gönderdi . Lâtif Kâhya yalvarıp duruyor !  
Uzun Hafız öyle ! Kadir Çavuş her gün Ömerin peşinde...  
Neyse başka zaman konuşuruz gene .."adi sen ~~gidece~~ gidece-  
ğin yere git gel de yolundan kalma ..

( Eve girer )

## VI. SAHNE

( Dudu Karakuş , yalnız )

Dudu : Bak sen şu akılsızlara ! Gül gibi kızı neredeyse leş  
kargalarına yem edecekler .. O saydığı adamlara bu halimle  
beni isteseler ben bile varmam ! Temin evden çıkarken  
içimde bir eziklik vardı ama şimdi o da kalmadı ! Gide-  
yim de bir an önce Osmanın babasını bulayım...  
( Soldan çıkar )

## VII . SAHNE

( Akkuzuluların evi )

( Esma - Seher Akkuzulu )

Esma : ~~Şey~~ Seher ! Kız Seher nerede kaldın ?  
Seher: ( Dışardan ) Buradayım..  
Esma : Ateşi yakamadın mı daha ?  
Seher: ( Dışardan ) Yaktım ..  
Esma : Hadi öyleyse oralarda oyalanma da gel ..  
Seher: ( Girer ) Geldim işte ! Gene ne vardı ?  
Esma : Gel de karşımda otur .. seni azcık göreyim..  
Seher: Neyin var ? Hasta mısın gene ? Kulunçların mı kabardı ?  
Esma : Allaha şükür havalar düzeldi düzeltili o bakımdan bir  
şikâyetim kalmadı ..  
Seher: Feki niye çağırdın öyleyse ?  
Esma : Otur karşımda da konuşalım dedim ya ..

Seher : ( Mindebin ucuna ilisir ) Söyle ..  
Esma : Az önce ağbeyine uzun uzun senin için konuştuk ..  
Seher : Konuşa konuşadaha bitiremediniz mi benim lafımı ?  
Esma : Sözümü kesme de dinle ! Düşündük taşındık karar verdik ..  
Seher : ( Merakını gizliyerek ) Ne karar verdiniz ?  
Esma : Seni evlendireceğiz ..

( Seher omuz silker )

memnun oldun mu ?

Seher : Eh ..

Esma : Nasıl Eh ?

Seher : Siz bilirsiniz ..

Esma : Ağbin de ben de zaten senin böyle cevap vereceğinden , bizi kırmıyacağından , sözümüzden çıkmıyacağından emindik ..

Seher : ( Ağız arıyarak ) Eh , siz benden iyi düşünürsünüz elbet QQ.

Esma : Aferin ! Gördün mü bak ne güzel söyledin !.

Seher : aşka bir şey aklımdan geçmez ki ..

Esma : Aferin ! Bak ağbin bu kadar masrafa girdi.. Kaç gündür sağa sola koştu ..

( Seher başıyla tasdik eder )

Madem ki bu iş bir kere başımıza geldi ...

( Seher başıyla tasdik eder )

Mademki olanlar oldu...

( Seher tasdik eder )

Artık bu işi temizlemek lazım .. Ne yanalım kismet böyleymiş...

Sen de ağbinin sözünü kırma ..

( Seher tasdik etmeye devam eder )

Biliyorsun ağbin daha düne kadar evlenmene razı değildi..

Ama düşündü düşündü, senin iyiliğin için bu işe razı oldu..

Ne dersin ?

Seher : ( Yalancılıktan utanır )

Esma : Söylesene !

Seher : Siz izin verdikten sonra ...

Esma : Evlenir misin ?

( Başıyla tasdik eder, Utanır )

Biz bu işi, ağbinle karar verdik , şana bıraktık .. Gerçi bu güne kadar çok üzıldün ama sonunda inşallah gülersin...  
"adi söyle !

Seher : ( Omuz silker ) Ne diyeyim bilmem ki..

Esma : Bilmez olur musun ?

Seher : Bu işi ben hiç düşünmedim..

Esma : Olsun ! Kismetlerinden birini seçiver..

( Seher nazlanır )

Hadi ... Hangisiyse beğendiğin söyle .. Biz bu işi sana bıraktık..

( Seher bir baş işaretiyle sağını gösterir )

Kadir Çavuş mu ?

Satılmış Ağa mı ?

Lâtif Kahya mı ?

Uzun Hafız Öyleyse ..

( Seher ,hayır anlamına başını geriye atar )

( Seher de sola doğru bir baş işareti )

( Seher de tekrar sağa doğru bir baş işareti )

( Seher de geriye doğru iki defa baş işareti )

Esmâ : Başka kim kaldı a kızım ?

( Seher de <sup>sola</sup> ~~xxxx~~ doğru bir baş işareti )  
O başınla işaret ettiğin taraf Lâtif Kâhyanın köyü.. Lâtif  
Kâhyayı saydım ya.. "ağ defa sayayım..

( Seher işaretlerini tekrarlar. Elile de  
"daha yakında,, işareti yapar )

Anlamadım ben senin söylediğini ..

( İşaretler tekrarlanır )

Bizim ağbinle düşünüp taşınıp sana münasip gördüğümüz kıs-  
metler bunlar.. Senin aklında başkası varsa söyle ... Ha ?  
var mı ?

Seher : ( endi kendine ) Ben de beni Osmana verecekler sandım..  
( Esmaya ) Şey..

Esmâ : Söyle ?

Seher : Ben kararımı verdim..

Esmâ : hayırlısı olsun .. Hangisi ?

Seher : Ben sizin yanınızda kalmaktan memnunuzum

Esmâ : Eksik olma ~~xx~~ ama ..

Seher : Daha Ağbimle sana doymadım..

Esmâ : Biz de sana henüz doymadık ama..

Seher : Seni yalnız bırakıp el evine gidemem..

Esmâ : Ben de senden ayrılmak istemem kızım ama ne de olsa senin de  
kendini düşünmemi zamanı..

Seher : Hem daha önümde ağbim var ..

Esmâ : Ağbin erkek , o ne zaman olsa evlenir..

Seher : Olsun ! Sen de ne de olsa hastasın ! havalara hep böyle git-  
mez ki .. Bir iki ay sonra yağmurlar başlayıverir ..

Esmâ : ( Gözlerinin yaşını siler ) Ah kızım yüreğimi kabarttın..  
Sen benim hiç kendini feda etme..

Seher : Hiç feda ettiğim yok ! Ben ne söylüyorsam canı yürekten  
söylüyorum..

Esmâ : Allah senden razı olsun ! Öyleyse sen bu işi bize bırak !  
Biz ağbinle karar ~~baş~~tırırız .. Kapı mı açıldı ..

( Kulak verir )

Seher : ( Kulak verir ) Kapı açıldı ..

Esmâ : Ağbin geldi galiba.. Hadi sen mutfığa geç te işine bak ..

( Seher çıkacak olur )

Ha sahi unuttum.. Karabiber hokkasında karabiber kalmamış..  
Bir avuç karabiber al da havanda döğüver ...

( Seher çıkar )

#### VIII. SAHNE

( Esmâ Akkuzulu , Yalnız )

Esmâ : benim kızım bir tanedir Vallaha ! Oldum bittim bir tanedir..  
Bir gün olsun kırmadı beni !. Ama ben onun bu fedakarlığı  
altında kalmam .. Ömer gelsin de kısmetlerinden birini se-  
çelim .. Galiba en iyisi Lâtif Kâhya..

#### XIX. SAHNE

( Esmâ - Ömer Akkuzulu )

Ömer : Eh, Seherle konuştun mu ?  
Esmâ : Konuştum..

Ömer : Kendisi nerde ?  
 Esma : Mutfağa geçti.. Karabiber döğüyor , bak , duyuyor musun ?  
 Ömer : ( Dinler ) İyi.. Ne dedi ? ( Havan sesi )  
 Esma : Sizden ayrılmak istemiyorum dedi ama sen onun dedigine bak-  
 ma ..  
 Ömer : Feki sen düşündün mü ?  
 Esma : Lâtif Kâhya galiba en iyisi..  
 Ömer : Pana da kalırsa öyle ..  
 Esma : Uzun Hafızı geç , madem evli ; Satılmış ağa desen tekin değil.  
 Kadir avuşun çocukları küçük , derdi gürültüsü fazla .. Gene  
 en iyi Lâtif Kâhya . Hiç değilse kızları yetişkin .. Evde  
 kalıcı degiller, bu gün yarın kocaya varırlar.. Şehir de evin  
 hakimi olur..  
 Ömer : Lâtif Kâhyanın hali vakti de ötekilerden iyi zaten .. Lâtif  
 kâhya olsun öyleyse..  
 ( Esma baş örtüsünün ucuyla gözlerinin  
yaşını siler.. )  
 Esma : Lâtif Kâhya olsun ne yapalım ! Madem kismet öyle...

xxx

X.SAHNE

( Şehir Akkuzulu - Dudu Karakuş )

Ş Şehir elinde havanı; kapının önüne çıkar.  
 Sokaktan sahneye giren Dudu Karakuş ile  
 karşılaşır )

Şehir : Dudu Bacı Osmanın babasını gördün mü ?  
 Dudu : Gördüm . Hemen taksiyi de buldular.. Sokağı döndün mü hemeh  
 köşede bekliyorlar ..  
 Şehir : Ben de hazırım zaten .. ( Havanı Dudu Karakuşun eline tutuş-  
turur ) Tut sen şu havanı ! Şurada dur ! kapının önünden  
 ayrılmadan döğ ! hızlı hızlı döğ ! Anam içerden sesini  
 işitsin olur mu ! Gelir de sorarsa Şehir verdi dersin ..

( Şehir Oracıkta nalınlarını ayagından  
 çakırır. Kunduralarını giyer. Bohçası  
 koltuğunda sağdaki sokaktan acele uzak-  
 laşır )

XI. SAHNE

( Esma Akkuzulu - Ömer Akkuzulu )

Ömer : Hadi bari Şeheri çağır da söyle ! halâ nerde kaldı ?  
 Esma : ( Kulak verir ) Biber döğüyor duymuyor musun ?  
 Ömer : Halâ dövüp bitiremedi mi ?  
 Esma : Kız Şehir ! bir avuç biberi halâ dövüp bitiremedin mi ?  
 Ömer : ( Havan sesi )  
 seslendiğini duymadı mı ?  
 Esma : Kapının önüne çıkmış olmalı..  
 Ömer : ne işi var kapının önünde !? ..  
 ( Dışarı fırlar )

XII. SAHNE

( Dudu Karakuş , Esmâ, Ömer Akkuzulu)

Ömer : Seher nerde ?  
Dudu : ( Havan döğmiye devam eder ) Ne ?  
Ömer : Seher Nerde ?  
Dudu : ( Havan elini bırakmadan sol tarafı gösterir ) Böyle gitti ..  
( Ömer koşarak o tarafa gider )

Esma : ( Telâşla evden çıkar ) Bu ne hal Dudu bacı ?  
Dudu : ( Havan döğmiye devam eder ) Ne ?  
Esma : ( Sesini yükseltir ) Bu ne hal ?  
Dudu : İyiyim , sizi sormalı..  
Esma : ~~Sana~~ ( Havanı gösterir ) Bu ne ?  
Dudu : Seher eline verdi de gönlünü kırmıyayım döğüvereyim dedim..  
Esma : Seher nerede ?  
Dudu : (Duymazlıktan gelir) Eh neredeyse bitti . Bir iki el daha indirsem ~~ki~~ kâfi..  
Esma : Seher ~~nerde~~ dedim..  
Dudu : Evde yok mu ?  
( Esma evin içine dalar )

Ömer : ( Telâşla geri döner ) O tarafta yok ...  
Dudu : ( ~~baş~~ ön tarafı işaret eder ) Bu tarafa bak ..  
( Ömer koşarak çıkar )  
Esma : ( Telâşla evden çıkar ) Evde yok..  
Dudu : ( Ömerin ilk gittiği tarafı gösterir ) Bu tarafa bak ...  
( Esma koşarak çıkar )  
Ömer : ( Geri döner ) O tarafta da yok ...  
Dudu : Eve bak ..

( Ömer eve girer )  
(Dudu , havan elini indirerek merakla  
Seherin uzaklaştığı yönü ~~sin~~ler )  
Ömer evden, Esma gittiği yünden dönerler.)

Ömer : Evde yok  
Esma : Bu tarafta ~~yok~~ da yok ..

( Sahnenin gerisinden hareket eden bir otomobil gürültüsü gelir )

Ömer, Esma gürültüye doğru koşarlar.)

Dudu : Eh kuş artık uçtu galiba..  
(Dudu da onların arkasından ilerler )

Esma : ( ~~Öğünerek döner~~ ) Ah kızım, biricik kızım ! Canım cigerim !  
Yetişin ! Koşun ! Muhtar , muhtar ! tuzaga düşürdüler kızımı ! Kızımı gene kaçırdılar ...

Ömer : Görür gününü onlar ! Muhtar neredesin ?  
( Muhtarın kapısını kuvvetle vurur )

Muhtar : ( Telâşla evden çıkar ) Ne oldu ?  
Esma : O haydutlar seherimi kaçırdılar.. Seherimi kurtar Muhtar !  
Seherimi kurtar ...

Muhtar : ( Ömre ) ben demedim mi ? ( Dudu ya ) ben demedim mi ?  
Ömer : abası ile ağbisi ..

Muhtar : Bu sefer ikisi de elimden kurtulamazlar ! Nihayet hak yerini buldu.. Dudu bacı şahitsin değil mi ?

Dudu : Eh ne gördümse onu söylerim elbet ..

Muhtar: ( Esmaya ) Bak bakalım bohçası yerinde mi ?

( Esmâ telâşla eve girer )

( Nalınlara ) Bu sefer hak yerini buldu..

Esmâ : ( Evden çıkar. Feryatla ) Bohçası yerinde yok..

Dudu : ( Kapının içinde şehrin yan yana bıraktığı nalınlarını alır, gösterir )

Nalınları da burda !

Muhtar : Burda mı ? ( Esmaya ) Bu nalınlar şehrin mi ?

Esmâ : Ah onun nalınları ! demin ayakındaydı..

Muhtar : Emin misin ?

Dudu : Hak yerini buldu muhtar ! Hiç ümide kapılma ! sen de hiç telâşlanma Esmâ Yenge !. Bu sefer şahit gene benim.. Nalınlarını böyle kapının eşiğinde eliyle düzeltip giden ~~kalıxxxkxixgaxixgixxxxx~~ bir daha geri gelmez.. Unutma muhtar , nalınların yerini iyi belle ...

P E R D E

M o d a , 21 Temmuz 960